

Contraste, Nr.5, 27 iunie 2011, ISSN 2247 – 0158. Apare trimestrial.

COLEGIUL TEHNIC "AUREL VLAICU", GALAȚI

Contraste

ISSN 2247 – 0158

Nr. 5, 27 iunie 2011

Gânduri de suflet pentru o promoție minunată - 2007-2011

Ne aflăm în fața unei etape importante în viața școlii, etapă în care prima promoție de absolvenți ai Colegiului Tehnic „Aurel Vlaicu” sărbătorește finalizarea studiilor preuniversitare. Este un moment încărcat de emoții profunde, atât pentru voi, absolvenții, cât și pentru noi, cadrele didactice.

Ar trebui să spun că trăim cu toții aici...și...acum un moment de o deosebită frumusețe care începe cu voi, cu noi,...și cu toți cei care îndrăznim atât de frumos să credem perpetuu în puritatea ființei umane, în dorința ei de zbor.

Aș dori, dacă aș putea, să adun metaforele marilor poeți spre a exprima prețuirea pentru această generație minunată care ne părăsește astăzi!

Știu că veți spune că fiecare generație are ceva special, dar credeți-mă că acești copii chiar merită felicitări că au ajuns până aici!

Sunteți deosebiți pentru că ați știut să fiți uniți, să luptați cu prejudecățile, să demonstrați că puteți învinge acolo unde, poate, nu vi se dădea vreo șansă! Și pentru asta suntem mândri de voi!

Sunteți deosebiți, deoarece în aceste vremuri tulburi în care condiția profesorului nu este deloc una de invidiat

ne-ați descreștit frunțile și, de cele mai multe ori, ne-ați respectat!

Sunteți deosebiți pentru că întotdeauna v-ați implicat, ați muncit, ați reprezentat cu mândrie, ambiție și cu multă responsabilitate acest liceu în diverse competiții!

E drept că am auzit și clinchetul ultimului clopoțel, dar parcă nu ne vine să credem că s-a terminat. Am vrea să oprim această secundă a emoției, această clipă a adevărului și a bucuriei.

Știu, dragi elevi, astăzi absolvenți, că sunteți la înălțimea unei vârste în care vă credeți (și chiar sunteți) frumoși alergători de cursă lungă, că trăiți momentul neliiniștilor existențiale, în care căutați să învățați să vă temeți cât mai puțin de dezamăgiri și eșecuri și să dați esență victoriilor.

Știu, dragii noștri, minunați trăitori ai vieții concrete, buni, neastâmpărați și revoltați, că puterea de caracter ce vă definește vă va călăuzi spre albatrosul la care suferitele voastre caută răspunsul.

Să nu uitați niciodată că aici v-ați trăit anii cei mai frumoși, ați suferit, v-ați distrat, ați învățat, ați devenit oameni! Și chiar dacă acum unii dintre voi sunt mai puțin fericiți, să aveți încredere că, într-un final, totul se va rezolva!

Ne-am dori să plecați spre orizontul destinului voastre luând cu voi și o fărâșă măcar din tot ce noi, profesorii, am încercat să vă sădăm, să vă insuflăm! Ne-am dori, de asemenea, să ne purtați în suflute, chiar și într-un colț mai îndepărtat al acestora și să vă aduceți aminte despre noi ca despre niște oameni care v-au înțeles și v-au apreciat.

Vă doresc tuturor mult succes, să aveți mereu în inimi acea stare aparte, sublimă și să învățați, cum spunea Octavian Paler, că „cei care sunt cinstiți cu ei înșiși, merg mai departe, că nu trebuie să te compari niciodată cu ceea ce pot alții mai bine să facă, ci cu ceea ce poți tu mai bine să faci.”

Să stați de vorbă cu binele ființei voastre, să urcați muntele, iar când ajungeți în vârf, să mergeți mai departe! Noi suntem mândri că ne-ați fost elevi și sperăm că și voi gândiți la fel.

Prof. Carmen -Mariana Codreș

În acest număr:

Rămas bun, liceu	2-5
O promoție în imagini	6-7
International Bacclaireate	8
Spring Day 2011	9
Târgul de oferte 2011	10
Pagina psihologului	11
Pro sau contra sancțiunii	12
Mesajul meu antidrog	13-17
Pagina de sănătate	18
Festivalul de teatru	19
Articole ale profesorilor	20-34
Oferta 2011 –2012	35

VIAȚA MERGE MAI DEPARTE...

Trăiesc în aceste zile încă o dată neputința de a opri timpul în loc măcar pentru câteva minute ca să le pot spune copiilor mei că cei 4 ani au fost prea puțini ca să ne cunoaștem, să vorbim, să râdem, să ne certăm frumos, adică să fim NOI. Nu mă întrebați care sunt copiii ăștia ai mei...pentru că îi cunoașteți la fel cum îi cunosc și eu. Da, ei au fost cei care petreceau zile în șir la activități ce reflectau de fapt imaginea școlii noastre; ei erau cei care, plini de emoție, recitau din Eminescu pentru ca ei vroiau așa; ei au fost cei care erau gata să ne ajute când venea vorba de vreo problema tehnică. Și da, tot ei erau cei care, cu nonșalanța specifică vârstei ne sunau să ne spuna că ...au plecat de la ora x pentru că... așa a fost să fie. Se gândeau pesemne mititeii la sănătatea noastră fizică și psihică ce se putea deteriora la vederea unei săli de clasă....goale. Da, de ei imi este deja dor, pentru că noi am învățat să fim o familie, așa cum este orice familie: cu bune, cu rele, cu tot. De copiii aceștia ai mei mă leagă o parte din cariera mea.

Stimată doamnă dirigintă,

În urmă cu patru ani, când am pășit pragul acestui liceu, în fața mea se deschidea un drum frumos, pe care l-am parcurs cu încredere, îndrăzneală și chiar timiditate, uneori.

Marea mea șansă a fost să descopăr în dumneavoastră un prieten.

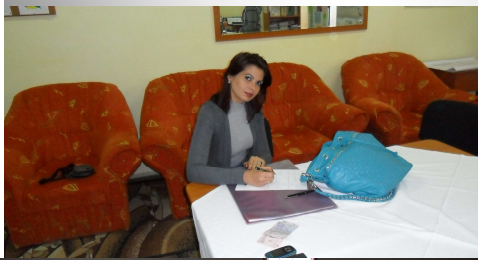
Am fost poate, uneori, un elev inspirat și original, fie că a fost vorba să particip la diverse activități, sau să impresionez prin talentul meu artistic și sportiv.

De-a lungul anilor, am trăit alături de colegii mei evenimente plăcute sau mai puțin plăcute, dar, cu certitudine, greu de șters din memoria noastră....

Sunt sigur că cel mai frumos aspect al vieții de licean ați fost dumneavoastră, scumpa noastră dirigintă, căreia, în numele tuturor, nu pot decât să VĂ MULȚUMESC!

Marian Meșu, Clasa 12 A

Cu ei mi-am dat cele mai grele examene, cu ei mi-am petrecut ziua de naștere, cu ei am crescut și eu! Nu-i condamnați pentru copilăriile lor, nu-i judecați pentru nebuniile lor! Încercați să vă aduceți aminte de momentele bune și foarte bune petrecute cu ei și uitați dezamăgirile provocate de inocența și teribilismul vârstei. Eu pot să spun cu tărie că mă mândresc că am fost în urmă cu patru ani numită dirigintă la clasa a IX-A. Am învățat să le iert ieșirile și să le valorific calitățile! Ei au fost ai mei...și buni, și rai, și cuminti, și mai puțin cuminti...dar au fost ai mei. Îmi doresc să pot să repet experiența de a mai avea niște copii ca ei...pentru că, probabil, am învățat să iert și să sper!

Mă gândesc la ziua de 15 septembrie și mi se face deja dor de copiii ăștia ai mei care de undeva dintr-un colț al școlii mă salutau stingheri în fiecare an pentru că nu știau ce o să urmeze... O zi ținea "stinghereala", după care erauEI! Ei bine, eu pentru ziua aceea i-am apreciat și i-am iubit! Îmi doresc să aibă parte în viață de un drum drept, fără ocolișuri și compromisuri, îmi doresc să aibă puterea să recunoască atunci când greșesc și să lupte pentru ce știu ei că au mai bun! Viața merge mai departe, dragii mei elevi...Mergeți și voi cu ea!

MARIANA RUSU,
un diriginte norocos

„Ne pregătim pentru viață care ESTE cântecul cerului sau armonia cosmică. Vuietul surd și monoton al țărânei sau zvonul nemărginit al împlinirii.”
(Lucian Blaga)

GÂNDURILE ȘEFULUI DE PROMOȚIE

Sunt aproape de un final! Un capitol din viața mea este pe punctul de a se încheia. Am petrecut cei mai frumoși ani din viața mea...! Dar tot ce e frumos trece mult prea repede. La fel și anii de liceu...!

Timpul se scurge... începe numărătoarea inversă a orelor petrecute în liceu, alături de colegi și de profesori. Îmi doresc din tot sufletul să mai raman acolo...în prima banca, în rândul din mijloc...alături de colegii cu care de multe ori riscam un chiul. Sunt conștientă că timpul lăsat în urmă nu se va mai întoarce, dar știu că au ramas amintiri frumoase care niciodata nu vor pieri.

Cei care susțin că nu au nicio amintire din liceu își mint viața, își mint sufletul...nu există om care sa nu aiba o mică amintire...o mică năzbâtie...vreun profesor de care să-i placă sau să nu-l suporte...o ora de la care chiulea....nu se poateeee...sunt anii de liceu... Acum pașii îmi sunt îndreptați spre un alt început...spre un alt pas din viață...viața de facultate...și totuși mă gândesc tot acolo...la liceu...!!

Vreau să le mulțumesc dascălilor pentru șansa acordată de a demonstra lumii că atunci când vrei cu adevărat să înveți nimic nu îți poate sta în cale. De easemenea, vreau să le mulțumesc colegilor care mereu mi-au fost alături și țin din tot sufletul să menționez că familia mea a avut un aport enorm la ceea ce sunt eu.

Lia Petrov, Clasa a 12-a B

*Propune-ți să
vrei și perseve-
rează în ceea ce
ți-ai propus!*

GÂNDURI DE SUFLET LA CAPĂȚ DE DRUM

Povestea noastră, a clasei a XII-a A, o cunoașteți cu toții, pentru că dumneavoastră, domnilor profesori, ați fost cei care ne-ați îndrumat pașii, oră de oră, zi de zi, spre dezlegarea marii taine a cunoașterii.

Dumneavoastră, domnilor profesori, ne-ați ajutat să fim astăzi niște oameni responsabili, gata să ierte, să spere, să viseze, să-și asume fiecare părticică de viață trăită!

Cuvintele sunt prea goale, vorbele prea puține, pentru a vă arăta cât vă mulțumim pentru acest lucru!

Știm doar atât, că astăzi, la ceas aniversar, colectivul clasei a 12-a A vă dăruiește ceva din sufletul lui, care să ajungă la sufletul dumneavoastră.

Cei patru ani au trecut fulgerător de repede și ne-am trezit astăzi, iunie 2011, gata să înfruntăm viața și timpul, pregătiți pentru o confruntare cu noi.

Am venit aici, în casa dumneavoastră, niște copii, gata să râdem, să ne jucăm de-a școala, fără să conștientizăm o clipă că timpul nu iartă. Am venit aici, niște copii frumoși și cuminți, sau poate nu prea cuminți, dar gata să vă ajutăm să ne iertați dumneavoastră!

Plecăm de aici, suficient de maturi astfel încât să fim capabili să ne recunoaștem greșelile și să continuăm procesul interminabil al cunoașterii și descoperirii de sine!

Pentru tot ceea ce suntem astăzi și pentru ceea ce vom fi mâine, vă mulțumim!

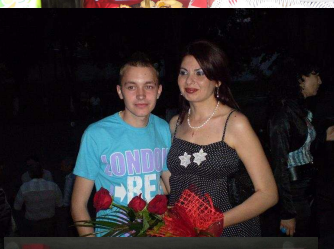
Pentru sufletul dumneavoastră plin de căldură și iertare, vă mulțumim!

Și vă iubim.

Ștefan Murgu, 12 A

Pagina 4

În aceste zile ne luăm rămas bun de la o etapă foarte importantă care, cu siguranță, ne va marca viața. Pentru noi, liceul este locul unde ne-am început aventura numită adolescență, locul în care ne-am format, am trăit clipe de neuitat sau de coșmar, am învățat și ne-am distrat, am legat prietenii, locul de care, până la urmă, ne vom aduce aminte cu drag.

Noi, elevii clasei a 12-a B, suntem extrem de mândri de dascălii noștri care ne-au ajutat să înțelegem mai bine rostul nostru în această lume, care ne-au împărtășit atât de multe lucruri frumoase și pline de semnificații.

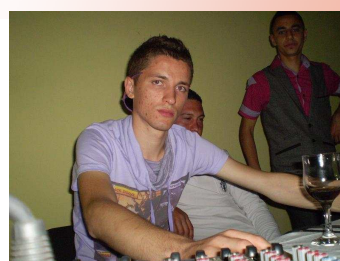
Întotdeauna, clipele de despărțire au un gust dulce-amăru. Dulce, pentru că în față avem o viață pe care vârsta n-ar trebui să ne permită să nu o vedem frumoasă și amăru, pentru că ni se rupe o părticică din suflet, pentru că lăsăm ceva din NOI aici, într-un spațiu pe care, timp de 4 ani, l-am numit ACASĂ.

Acum, la ceas de bilanț, când timpul coboară implacabil chiar și peste noi, copiii de ieri, adulții de mâine, nu ne rămâne decât să vă mulțumim dumneavoastră, profesorilor noștri, pentru dăruirea de care ați dat dovadă chiar și când nu meritam, pentru că ne-ați învățat că îngăduința, toleranța și respectul sunt valori care ar trebui etern păstrate, pentru că ne-ați înțeles și ne-ați ajutat în momentele dificile. Îndrăznim să vă rugăm să ne iertați pentru toate momentele neplăcute pe care le-ați trăit din cauza copilăriilor sau a indolenței noastre.

Ne-ar plăcea să uităm tot ce ne-a întunecat viața la un moment dat și să păstrăm doar acele amintiri, într-adevăr demne de noi toți!

Vă iubim și vă respectăm, să nu uitați asta niciodată, ne-ați oferit exemple de adevărați dascăli, binevoitori și generoși, ați încercat, pe lângă profesori, să ne fiți și prieteni.

Marius Împușcatu, 12 B

RĂMAS - BUN, LICEU!

Azi, cu emoție, nostalgie, zâmbete ascunse și lacrimi ușor tremurate printre gene, am spus definitiv: "rămas - bun liceu, rămas - bun copilărie!"

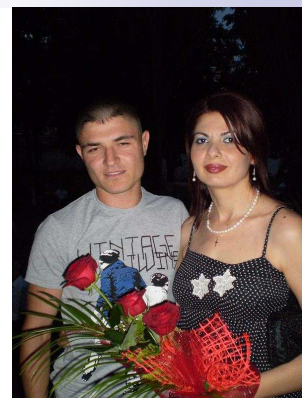
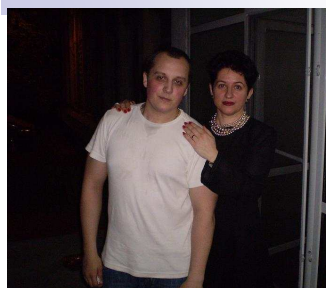
După patru ani în care am petrecut atât clipe plăcute, cât și clipe mai puțin plăcute, rămânem cu o durere în suflet pe care o putem atenua doar atunci când ne amintim de profesorii noștri dragi care au încercat să facă orice le-a stat în putere pentru a ne fi bine.

Îmi vor lipsi cu siguranță toate acele activități la care am participat și la care am învățat să fim competitivi, să fim responsabili, să fim prieteni....

Probabil că tocmai am făcut un pas important spre o viață nouă, spre o viață despre care nu știm mai nimic. Ne așteaptă grijile, responsabilitățile, viitorul.

De aceea, cu lacrimi în suflet și cu speranță, spunem: Rămas bun, liceu !

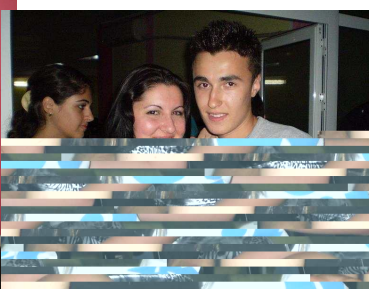
Tiberiu Baci, clasa 12 A

Anii de liceu, un moment foarte important în viața tuturor. Anii în care am trăit și iluzii, și coșmaruri, anii zborului spre viață, ai primei iubiri, ai primelor proiecte importante, ai prietenilor adevărați... Sunt anii pe care fiecare îi trăim într-un mod unic și după care toți tânjim mai târziu.

Ani de liceu, cu prietenii de-o viață, scumpii ani de liceu, ți-vei aminti mereu !

Dorin Domnițeanu, 12B

Pentru mine, liceul a reprezentat cea mai importantă etapă din viață. La început mi se părea o glumă, dar pe parcursul acestor ani s-a dovedit a fi un bun prilej de a căpăta noi cunoștințe, noi prieteni, și o pregătire pentru viața pe care o luăm în piept de la o vârstă atât de fragedă. Liceul a mai însemnat pentru mine o lecție de viață și șansa de a căpăta responsabilitate și "cuvant", adică respectul de sine și față de cei din jur.

Cu bune, cu rele am terminat liceul. Într-un fel mă bucur, iar în altul sunt trist pentru că aici legi prietenii cu colegii de clasă și cu profesorii. Poate că teama că nu îi voi mai întâlni și nu vom mai avea experiențe plăcute împreună joacă un rol în această tristețe.

Deși, la început, colegii mi s-au părut niște inamici, am învățat cum să fim uniți, cum să ne înțelegem și să ne maturizăm.

Mulțumim domnilor profesori pentru invataturile pe care mi le-ați oferit!

Marian Meșu, clasa 12 A

Acum, când anii de liceu au ajuns la sfârșit, mă întreb de ce se termină totul! E adevărat că va începe o nouă perioadă, dar nici una nu va fi ca liceul...Atât de multe de învățat - și nu mă refer la materii...ci la viață! și atât de multe emoții și nervi consumați....Și totuși a fost un vis frumos, un vis care trece așa de repede, încât nici nu îți dai seama...Un vis în care un OM, DIRIGINTELE NOSTRU, ne-a fost și dascăl și prieten! Și ne-a învățat, în primul rând, SĂ FIM OAMENI!

Pe cei care încă mai sunt în liceu îi sfătuiesc să îl trăiască din plin! Iar celor ce l-au terminat, le sugerez să se bucure că au avut șansa să viseze!

Marian Popa, 12 A

Întotdeauna am crezut că acele vorbe mărețe care ziceau că liceul este o parte frumoasă din viața oricărui adolescent sunt doar vorbe aruncate în vânt. În timp, am învățat că nu este așa și că, într-adevăr, cei patru ani sunt, pentru cei care știu să îi trăiască, ceva care o să rămână în memorie pentru o viață întreagă.

La liceu trebuie să fii atent și să înveți mult. Trebuie să rămâi cu ceva. Liceul nu este un sat oarecare prin care treci pe drumul vieții. E satul natal, e originea ta! Nu teoremele, reacțiile chimice, curentele literare sau fenomenele fizice sunt (cele mai) importante. Important e ca în acești 4 ani să înveți să fii o persoană independentă, cu personalitate puternică și caracter. Important e să înveți să fii om!

Iulia Pintilie, 12 B

Cei care susțin că nu au nicio amintire din liceu își mint viața, își mint suflul...nu există om care sa nu aiba o mică amintire...o mică năzbâtie...vreun profesor de care să-i placă sau să nu-l suporte...o ora de la care chiulea....nu se poateeee...sunt anii de liceu...

O promoție în imagini

FEED-BACK LA PROIECTUL TLIP AL ORGANIZAȚIEI "INTERNATIONAL BACCALAUREATE" ÎN GALAȚI

"Teaching and Learning from an International Perspective" (TLIP) reprezintă un proiect al organizației *International Baccalaureate*, cu sediul la Geneva, sponsorizat de către Fundația Arcelor Mittal, proiect în care sunt implicate cadre didactice de la Colegiul Tehnic "Aurel Vlaicu", Colegiul Național "Al. I. Cuza" și Liceul Teoretic "Emil Racoviță" și care se desfășoară pe tot parcursul anului școlar 2010-2011. Scopul proiectului constă în susținerea școlilor gălățene în implementarea procesului de eficientizare a actului educațional bazat pe învățarea centrată pe elev și pe modelul "blended learning" - componentă majoră a pedagogiei IB, ce se declară necondiționat în serviciul Curriculum-ului Național.

Vizita de studiu din aprilie (activitate prevăzută în proiect) la Școala Internațională MARK TWAIN - școală acreditată IB - nu a fost decât o splendidă confirmare a așteptărilor noastre care s-au "deschis" în iunie trecut (atunci când s-a efectuat demersul de inițiere a proiectului IB în orașul nostru) și nu se vor "închide" probabil decât atunci când visul nostru se va împlini: ca și noi, profesorii gălățeni, să funcționăm

în cadrul unei echipe de talia celor de la MTIS și în care elevii să devină partenerii noștri la actul de educație, abordat ca un act de creație holistică, în echipă.

Cele trei zile de vizită la MTIS au fost atât de coplășitoare, încât am avut nevoie de ceva timp să procesăm informația și, în același timp, emoția: toată activitatea este atât de bine organizată, procesul de predare - învățare - evaluare evoluează atât de destins și de relaxant, încât actul educațional nu are nimic impus, coercitiv, totul (de)curge firesc și integrat, centrat pe fomarea de competențe utile individului social, pe

În definitiv nu asta ne dorim pentru copiii noștri, atât din perspectiva de pedagogi, cât și din cea de părinți?

Apreciem investiția IB în resursa umană, dar și în cea materială; una se completează în mod fericit cu cealaltă. Dar dincolo de toate acestea e - cum să-l numim? - **spiritul IB**. Putem vorbi despre forța educativă și formativă a acestui program care susține într-adevăr o cultură a gândirii critice și a acțiunilor adaptate mediului în care trăim. Conceptele operaționale de bază ale sistemului IB pot fi reduse la următoarele idei: **WHAT IT IS, WHY IT MATTERS AND HOW TO GET IT**.

În speranța ca am reuși să redăm ceva coerent, lucid și expresiv, încheiem acest articol într-o notă de speranță și încredere deplină în forța școlii gălățene, capabilă să exploreze strategii, valori și atitudini pedagogice cu relevanță pentru întreaga comunitate.

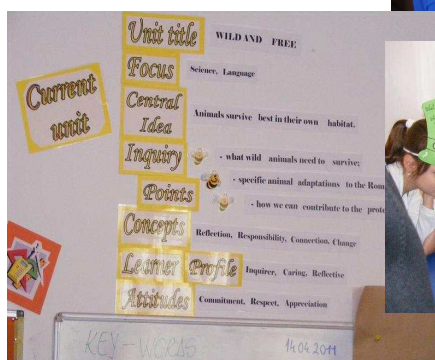
Prof. Rapotan Mirela

Prof. Chiriluța Gilda

"Ne facem griji cu privire la ceea CE va deveni un copil MAINE, uitând ca el este CINEVA ASTAZI"

(Stacia Tauscher)

Spring Day 2011

bucate tradiționale ungu-rești, am realizat o prezentare a punctelor de atracție turistică din Un-

Spring Day, cea mai amplă activitate a elevilor din Galați a avut loc joi, 12 mai 2011, la sediul Centru-lui de Turism si Agrement pentru Tineri din Euroregi-unea de Sud-Est – CE.T.A.T.E. La eveniment au participat 30 de licee din Galați care s-au pre-gatit fiecare cu prezentarea tradițiilor, obiceiurilor, culturii si imnului unei tari trase la sorti in prealabil. Peste 300 de copii s-au straduit sa demonstreze ca sunt cei mai buni in echipa pe care o reprezentau prin costu-mele prezentate, man-carurile traditionale si poze reprezentative.

Școala noastră a reprezentat Ungaria. Chiar dacă la început imnul ni s-a părut imposi-bil de cântat, am găsit în celebrul “Az o sep” posi-bilitatea de a demonstra frumusețea muzicii, dansu-lui și portului maghiar. Ne-am întâmpinat oaspeții cu

garia, dar și o expoziție de imagini din cea mai frumoasă capitală euro-peană, Budapesta. După o zi obositoare, cu un maraton de peste patru ore, în care soarele prea arzător, ploaia și emoțiile ne-au făcut să trecem prin toate stările posibile, munca, entuziasmul și, de ce nu, rabdarea noastră, au fost rasplatite cu o menți-une.

Locul I a fost ocupat de

Cipru, reprezentat de elevii Liceului “Virgil Madgearu”, locul al II-lea a revenit Portugaliei, reprezentată de elevii liceului din Pechea, iar pe locul al III-lea s-au situat elevii Seminarului Teologic, ce au reprezentat Ucraina și care, după părerea multora dintre noi, ar fi meritat să câștige. Dansul lor a fost, pur și simplu, perfect, la

nivelul unor adevărați profe-

sioniști.

Revenind la dansatorii noștri, și ei au smuls ropote de aplauze din partea unei audiențe fascinate de ritmurile maghiare.

S-au implicat elevi de la clasele 9A, 9B, 11B, sub îndrumarea profesorilor: Ionel Hău-lică, Carmen Codreș, Szekely Lehel, Monica Alexandru, Gilda Chirilă, Mariana Rusu, Mirela Gurău.

Prof.

Monica Alexandru

Targul de oferte 2011

Timp de trei zile, între 12 și 14 aprilie, liceele gălățene s-au mutat în holul Universității

„Dunărea de Jos”, acolo unde și-au amenajat standuri în așteptarea viitorilor absolvenți de gimnaziu. La deschiderea celei de-a XI-a ediții a Târgului de Oferte Educaționale „Cariera”, mușterii de clasa a VIII-a nu s-au lăsat mult așteptați, holul universității devenind neîncăpător.

Echipele n-au precupețit nicio resursă pentru a-și face reclamă.

Liceele tehnologice au venit fiecare cu aparatură din laboratoarele școlii, etalându-și la

vedere și noutățile.

Liceul nostru și-a promovat, în primul rând, noua denumire de Colegiul Tehnic „Aurel Vlaicu”, prezentând un stand spec-

taculos, elegant, ce reflecta din plin toate activitățile și, de ce nu, viața școlii.

Trebuie să precizăm faptul că elevii noștri s-au dovedit deosebit de inimoși, harnici și entuziaști în promovarea profilului liceului.

Astfel, ei au descris avantajele specializării resurse naturale și protecția mediului, au făcut demonstrații pe diverse panouri reprezentând profilele de automatizări și electrotehnic.

Surprinzător față de ceilalți ani, gimnaziștii s-au arătat foarte interesați de liceele tehnologice, acest fapt indicând poate, cerințele pieței muncii care se îndreaptă spre însușirea temeinică a unei meserii.

De asemenea, elevii de clasa a opta s-au interesat de ultima medie de admitere, de dotările liceului, cum sunt profesorii de aici și câte teze se dau pe semestru, dacă vor fi implicați în concursuri și activități extrașcolare etc.

Importantă li s-a părut atmosfera din școală sau câte ore studiază săptămânal o anumită disciplină dacă aleg un anumit profil.

Punctul culminant al Târgului de Oferte a fost Marșul Carierei. Astfel, în holul Universității a avut loc un adevărat spectacol artistic în care liceenii s-au întrecut pe ei înșiși din dorința de a-și atrage cât mai mulți viitori colegi.

Echipa noastră, formată din elevii claselor 12A, 12B, 9B, 11A, 11B și coordonată de dir. Ioanel Hăulică, dir. adj. Claudia Guguiță, psih. școlar Monica Alexandru, prof. Carmen Codreș, Mariana Rusu și inf. Mirela Gurău a realizat o prezentare originală a profilului liceului, îmbinând vestimentația specifică, sloganurile potrivite, cu magia și cu muzica, într-o combinație unică, ce a avut un mare impact în rândul spectatorilor.

Le mulțumim în mod special elevilor claselor a 12-a care au demonstrat un devotament deosebit pentru liceul care, timp de patru ani, le-a fost ca o a doua casă!

Pagina psihologului FORMAREA IMAGINII DE SINE ȘI ROLUL EI ÎN VIAȚA NOASTRĂ

Una din cele mai mari aventuri ale vieții noastre este cunoașterea de sine. Este o adevărată tragedie faptul că unii oameni își petrec întreaga viață fără a avea o țință precisă, împotmolindu-se în frustrări, pentru că nu știu nimic despre ei înșiși sau despre felul în care ar trebui să abordeze problemele, multe dintre acestea fiind create chiar de mediul în care trăiesc.

Fără îndoială, imaginea personală are o putere atât de mare, încât impactul ei este copleșitor asupra destinului ca ființă umană, ea putând influența atât reușita, cât și eșecul.

Există unii oameni care își accentuează aspectele negative și nu reușesc niciodată să se împlinească, să-și pună în valoare calitățile de care dispun și să-și folosească întregul potențial uman.

Imaginea personală este reală, chiar dacă nu o putem atinge, simți sau vedea. Eșecul și succesul sunt la fel de reale.

Imaginea personală este propria noastră părere despre ce fel de persoană suntem. Este rezultatul experiențelor trecute, reușitelor sau eșecurilor, umilințelor sau triumfurilor și poartă amprenta modului în care am fost tratați de ceilalți, mai ales în primii ani ai copilăriei. Această imagine odată formată, noi o

socotim corectă. Dar ea poate fi falsă - și în multe cazuri ea chiar este falsă - dar important

este faptul că noi ne comportăm ca și cum ar fi adevărat. Teoretic, ea este adevărată. Asta înseamnă că imaginea de sine, cea a unei ființe pline de slăbiciune,

s-ar strădui să cunoască succesul și oricâte șanse i-ar ieși în cale. Cel care se socotește "ghinionist" va face în așa fel încât să demonstreze că este într-adevăr victima "ghinionului".

Un agent de vânzări care se socotește un incapabil își va începe prezentarea cu o atitudine descurajată. Aproape că-și va cere scuze, invitând, pur și simplu, să fie refuzat. El va trezi neîncrederea potențialului cumpărător și astfel va avea "dovada" că imaginea sa personală este cea corectă, este un tip antipatic, net inferior și un ratat.

Liceana care se socotește urâtă și neatrăgătoare va găsi o cale să demonstreze că imaginea sa personală este corectă. Dacă un baiat îi spune că este draguță, ea se va gândi la alunița de pe față. Dacă i se va spune că are ochi frumoși, automat își va zice în gând că are nasul prea lung. Atitudinea sa defensivă îi va alunga, în cele din urmă, pe toți potențialii admiratori și astfel ea va avea confirmarea faptului că felul în care se percepe, ca fiind urâtă, reprezintă adevărul. Din cauza așa zisului "adevăr obiectiv", o persoană își dă seama rareori că problema constă în evaluarea de sine.

Ne dăm seama că imaginea de sine poate fi dușmanul sau prietenul nostru, depinde dacă se hrănește din eșecurile din trecut pentru a ne submina în prezent, sau dacă se hrănește din succesele trecute pentru a ne da curaj să trăim în prezent și să progresăm.

Trebuie să descoperim secretul conviețuirii cu propria persoană și să nu ne temem de nimic. O imagine personală sănătoasă este cheia conviețuirii cu sine. Dacă ne percepem realist și ne acordăm respectul meritat, acumulând succesele și sentimentele, păstrându-ne încrederea în sine în ciuda eșecurilor și iertându-ne propriile greșeli, ajungem într-adevăr să trăim în armonie cu propria persoană. Trebuie să practicăm deprinderea de a ne accepta așa cum suntem, în loc să ne forțăm să devenim ceea ce nu suntem. Acceptarea de sine ne dă încredere, în timp ce încercarea de a ține pasul cu ceilalți duce la o stare de tensiune permanentă.

Psih. Monica Alexandru

Pro sau contra sancțiunii

Decalogul antivioolență

1. Eu îi voi trata pe colegii mei cu respect.
2. Sunt răspunzător de faptele mele, indiferent de cine a început.
3. Nu voi tolera intimidările, amenințările.
4. Voi anunța profesorii sau conducerea școlii și părinții când am o problemă.
5. Nu voi accepta ca un coleg să fie bătut sau umilit.
6. Știu că nimeni nu are dreptul să lovească o altă ființă umană. Eu nu-mi lovesc colegii.
7. Cuvintele jignitoare dor. Nu le voi adresa colegilor mei.
8. Nu voi întoarce spatele. Nu voi ignora un coleg care are nevoie de ajutorul meu.
9. Voi respecta regulile școlii.
10. Voi lucra la capitolul autocontrol, nu vreau să devin un om slab.

În perioada martie-mai 2011 am avut ocazia să fiu selectată pentru participarea la un curs de formare cu o temă extrem de interesantă: "Tinerii împotriva violenței", proiect finanțat din Fondul Social European și implementat de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, în colaborare cu Institutul de Științe ale Educației, Agenția OSC și Organizația „Salvați Copiii”. Proiectul contribuie în mod direct la realizarea obiectivului general al Programului Operațional Sectorial de Dezvoltare a Resurselor Umane – POS DRU și se înscrie în domeniul major de intervenție 1.1 Acces la educație și formare profesională inițială de calitate. Obiectivul general al proiectului vizează dezvoltarea unor structuri și mecanisme de informare, formare, monitorizare și comunicare la nivel local, regional și național în domeniul prevenirii și combaterii fenomenelor de violență în școală, în vederea dezvoltării capacității instituționale a diferitelor structuri cu rol

acestui proiect au beneficiat de formare atât directori și membri ai consiliilor de administrație ale unităților de învățământ cât și consilieri educativi. Întâlnirile față în față au fost combinate cu cele din spațiul virtual eficientizând învățarea și oferind participanților un spațiu în care să poată comunica înainte, în timpul și după realizarea cursului și nu în ultimul rând facilitând comunicarea dintre toți participanții, dincolo de bariere clasice ale spațiului și timpului cu care ne întâlnim adesea în cursurile față în față. Temele au generat discuții extrem de interesante. Una dintre aceste teme a fost "Pro sau contra sancțiunii". Sarcina de lucru era să fie enumerate câte cinci argumente pentru fiecare poziție.

Nu poți fi total Pro, cum tot la fel de bine nu poți fi Contra sancțiunii. Argumente există, mai mult de cinci, pentru fiecare poziție.

Argumente PRO

Unul din principiile fizicii este cel al Acțiunii și Reacțiunii.

Elevii vor învăța ca a respecta regulile este condiția esențială pentru conviețuirea în societate.

Elevii care nu sunt implicați în acte de violență și care nu încurajează astfel de acțiuni se vor simți mai în siguranță.

Câtă vreme sancțiunea este aplicată la timp se va instaura ideea ca există o consecință a sancțiunilor, ca faptele violente sunt pedepsite și aceasta va reprezenta un exemplu pentru cei care săvârșesc fapte violente.

Există elevi mai "energici" care uneori au nevoie să li se reamintească existența și necesitatea respectării unor regulamente și că ceea ce ei pot considera a fi o glumă/joacă, contravenin regulilor stabilite.

Argumente CONTRA

Este o formă a violenței.

Arată „superioritatea” celui care o aplică.

Aleasă incorect poate conduce la exact opusul scopului propus.

Persoanele sancționate suferă un proces de etichetare și de izolare, ceea ce induce o stare de tensiune.

Ideal ar fi să nu existe, lucrurile să se poată rezolva prin discuții.

Sancțiunile și pedepsele aplicate fără discernământ, fără scop sau din impuls nu pot conduce la rezultate pozitive. De ce se aplică o sancțiune? Pentru a se conștientiza încălcarea unei reguli și pentru a se corecta comportamentul/attitudinea care a generat situația respectivă. Cum și când aplicăm o sancțiune? Aici intervine capacitatea noastră de gestionarea situațiilor, de a păstra echilibrul, de a căuta soluții încă de la primele semne ale apariției unor eventuale stări conflictuale, de a fi educatori.

Prof. Laura Onose

MESAJUL MEU ANTIDROG - PREMIUL I - SLOGAN

ZBORUL NU SE CLĂDEȘTE PE DROGURI!

Era o toamnă frumoasă. De când începuse clasa a 12-a, simțea că rutina îl va acapara pentru mult timp. Colegii vorbeau despre apropierea examenului de bacalaureat, despre anul acesta greu, foarte important, când trebuie să dea totul. Dar cum să faci asta când nimic nu te ajută? Părinții sunt stresați, n-au timp să te asculte. Parcă sunt niște roboți care nu știu decât muncă. Prietena te-a părăsit....Colegii sunt prea preocupați cu examenele sau cu petrecerile.... Și atunci, ce să faci să răzbești? Unde să găsești sprijin? Câteodată, un anturaj te poate salva. Îți oferă siguranță, te lasă să-ți exprimi opiniile, să te

comporți natural, să fii cool.

O bere, o țigară, un spice... E ușor să zbori... Îți poți clădi zborul zilnic. Și, sigur, te poți lăsa oricând. Acaparată de probleme, părea că spice-ul este ultimul refugiu. Azi, mâine, o săptămână, o lună. Deja unul singur nu-i mai oferea acel zbor mult dorit. Avea nevoie de încă unul și încă unul.....

Totul era învăluit într-o ceață fără orizont, fără ieșire, fără sfârșit. Tunelul din față îi cuprindea sufletul. Zborul era singura țintă. Unicul scop. Păsări albe, negre, albastre sau violet i se perindau pe retină. Oare erau pescărușii de astavară? Sau frânturile de amintiri de ieri, din copilăria plină de zâmbet? Se străduia să le prindă esența, să spere, să acapareze stropul de fericire ce-i devenise ultima rațiune. Alerga printre nălucile minții sale....

Alerga....Păsările erau, deodată, numai negre. Păsările erau.....nimic. Un nimic atât de profund, de negru și de obsedant....

Își lovea tâmpilele cu disperare căutând stropul de fericire și.....nimic. Un coșmar în imagini, întâmplări banale, durere și euforie, un infern în care nimeni nu și-ar dori să ajungă și din care nu avea forța să scape. Nu-i mai rămăseseră decât mrejele disperării. Dorea să se ridice, să alerge, să urle, să spună tuturor că nu va mai lua nimic. Să promită.

Se trezi după două zile și zâmbetul doctorei i se păru imaginea cea mai minunată. Garanția că mai primise o șansă. Cu siguranță ultima.

Imaginea părinților îngroziți, lacrimile prietenei, zâmbetele colegilor..... Oare chiar îl considerau important?

Îi venea să plângă de fericire că mai primise o șansă, să-și strige promisiunea în toate colțurile pământului, să le spună tuturor că drogurile nu înseamnă nici libertate, nici uitare, nici fericire, nici rezolvarea problemelor.

Nu sunt decât dependență, libertate pierdută, moarte lentă. Zbor frânt.

Alina Lungu, 12 B

Îi venea să plângă de fericire că mai primise o șansă, să-și strige promisiunea în toate colțurile pământului, să le spună tuturor că drogurile nu înseamnă nici libertate, nici uitare, nici fericire, nici rezolvarea problemelor. Nu sunt decât dependență, libertate pierdută, moarte lentă. Zbor frânt.

**MESAJUL MEU ANTIDROG
PREMIUL AL II-LEA—SLOGAN**

**DROGURILE UCID! TU TREBUIE SĂ TRĂIEȘTI! - SRISOARE CĂTRE UN
PRIETEN.....**

Într-o lume în care am uitat să fim proprii noștri stăpâni, iată încă un inamic al existenței - drogurile! Multe și complexe sunt mesjele care ne arată inutilitatea lor, zilnic curg zeci de articole interminabile despre cât de mult rău ne fac.

Totuși, cred că nu am fost suficient de convingători asupra faptului că ele, înainte de toate, ne iau dreptul de a trai!

Da, DROGURILE UCID! CURMĂ VIEȚI ȘI SUFLETE, DESTAMĂ VISE, DISTRUG FAMILII! Nu pot să cred ca tu vrei să îngroși rândurile celor care cad victimă acestui viciu letal! Refuz să cred că nu ai puterea să spui **nu** acestei avalanșe de suferință! Traseul către moarte e scurt și ireversibil, dragă prietene, care te afli într-un moment de rătăcire al existenței sau care te lupți cu tentația răului. Hai, demonstrează ca nu ești slab, că poti

și că nimeni și nimic nu-ți anulează dreptul la viață și la fericire. Știi, apropo de fericire, ea nu stă printre sutele de prafuri fără nume care ascund de fapt sămânța morții, ci acolo, în tine, în inima ta tânără și frumoasă!

Convins sunt de faptul că mesajul meu a ajuns deja la sufletul tău, dar vreau ca și **tu** să fii unul dintre cei care presară curaj celor mai puțin curajoși. Nu-i așa că poți?

Și dacă nu te-am convins, întoarce-te dragă prietene spre locurile acelea sinistre și triste, cu lespezi albe și scris îndoliat, cu chipuri de tineri care astăzi sunt doar amintire, care și-au refuzat mult prea devreme dreptul la fericirea adevărată! Da, despre cimitire, morminte și lacrimi vorbesc. Și mai uită-te, dragă prietene, la umbra aceea de mamă- pentru că atât a mai rămas din ea- după ce unul ca tine sau ca mine nu a mai știut să găsească drumul înapoi către sine! Și dacă nu te iubesti suficient de mult încât să fii din nou **TU**, atunci gândește-te la cei care te iubesc pe tine! Și știi că nu sunt puțini, dragul meu prieten!

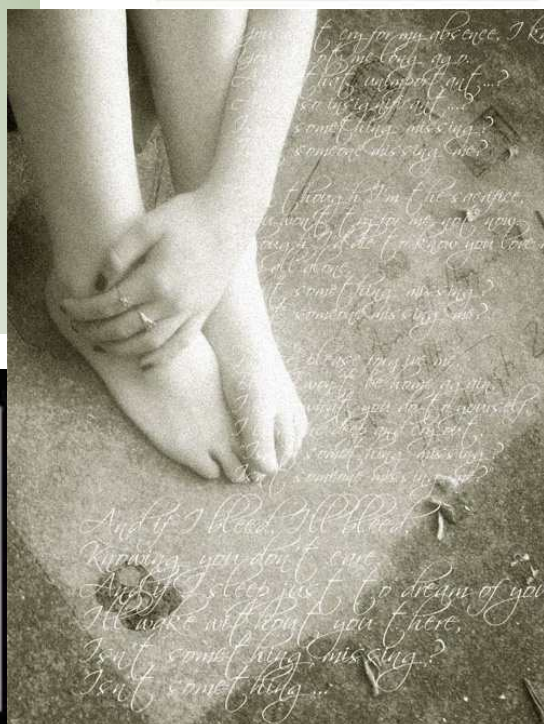
Uite, acum privesc pe fereastrăȘtii ce văd?...Tocmai trece un cortegiu funerar nu e unul nici batran și nici fost suferind de vreo boală incurabilă..

Îți spun asta pentru că îl cunosc...Știi cine e? Un vecin, fost coleg de școală, 18 ani...care a crezut că e mai puternic decât viciul ăsta nemernic!

Dar, nu, nu a reușit, deși toți ne credem învingători!

TU TREBUIE SĂ TRĂIEȘTI ÎNSĂ! NU UITA ASTA!

Stefan Murgu, clasa 12 A

**MESAJUL MEU ANTIDROG
PREMIUL AL III-LEA—SLOGAN**

**PLICUL ÎNSEAMNĂ DISTRUGERE ȘI MOARTE!
NU-ȚI INHALA DESTINUL!**

Cu toți cunoaștem ravagiile pe care le-au făcut substanțele etnobotanice asupra adolescenților, morțile provocate de supradoze sau intoxicațiile care au dus la internarea acestora. Nu se întâmplă numai în orașul nostru, ci este o problemă națională. Acum se încearcă oprirea consumului, însă fără rezultate. Deși închise, magazinele de vise încă vând aceste substanțe periculoase.

Întrebările celor care au realizat pericolul acestor substanțe sunt nenumărate, fără un răspuns deseori plauzibil. Cine a legalizat substanțele etnobotanice? De ce s-a dus o luptă atât de aprigă pentru închiderea magazinelor de vise? De ce încă se consumă, chiar dacă aceste magazine sunt aparent închise?

Nicio măsură luată nu este suficientă. Tinerii adolescenți găsesc în aceste droguri ușoare modalitatea de a se distra, de a încerca ceva nou, senzații neobișnuite. O altă cauză a alegerii făcute de adolescenți ar putea fi mediul în care trăiesc, anturajul și problemele din familie. Foarte multe campanii încurajează oprirea acestui consum exagerat de substanțe psihoactive, conștiențe fiind de efectul nefast asupra organismului.

Acestea nu se vad imediat, ci în timp. Plantele etnobotanice afectează în special creierul, provocând o boală psihică gravă, schizofrenia. Când consumatorul mai are și alte afecțiuni, plantele etnobo-

Despre etnobotanice circulă diverse mituri. Primul este că, fiind naturale, nu fac rău. Evident, această părere este greșită, deoarece cele mai puternice otrăvuri se extrag din plante.

Alt mit este că drogurile ușoare nu produc dependență. Fals! În cazul etnobotanicelor, dependența fizică nu se instalează de la prima doză, dar, în timp, apare cu siguranță.

Se spune că dacă cineva a testat un astfel de produs nepățind nimic, îl poți folosi în siguranță. Evident că este tot un mit și tot fals, deoarece reacțiile pe care le provoacă drogurile ușoare sunt neprevăzute, iar manifestările diferite de la o persoană la alta.

Părinții pot realiza faptul că adolescenții lor consumă aceste substanțe prin observarea atentă a comportamentului acestora, de multe ori ei fiind nervoși, irascibili, nemulțumiți, apatici, triști sau exuberanți, exagerat de veseli. După observarea acestor lucruri, e bine să le faci un test pentru a fi siguri că este vorba de un consum de etnobotanice sau de probleme personale sau de sănătate.

Trăim cu speranța că acest lucru va lua sfârșit în curând, și adolescenții nu se vor mai distruge sau sinucide prin plăcerea pe care ei au impresia că o cumpără la plic.

Lațcu Dona—Mihaela, clasa 9B

Spune NU!

MESAJUL MEU ANTIDROG

SOS VIAȚA! DROGUL AMENINȚĂ! JURNALUL UNUI DEPENDENT DE VIAȚĂ

Astăzi, 14 aprilie 2011- Lângă școala noastră s-a deschis un magazin de ...fericire. Intru în el și văd tineri care visează cu ochii deschiși. Vorbesc anapoda, plâng, râd. De ce? Cred că, pur și simplu, sunt veseli. Or fi luat o notă bună la școală? Nu, nu cred...Probabil aici se vinde fericirea.....Să încerc? Să nu încerc? Lasa mâine...Astăzi nu vreau să încerc senzații noi...mai ales că acești tineri nu par chiar ok!

15 aprilie 2011 - trec iarăși pe lângă straniul magazine și vreau să intru din nou...Dar ceva mă oprește. Tocmai iese un coleg și nu pare să mai conștientizeze faptul că se află printre oameni și trebuie să se comporte ca atare...E roșu la față, cu ochii duși în orbite și bâguie ceva...Nu-l înțeleg....e de bine, e de rău?

**SOS VIAȚA!
DROGUL AME-
NINȚĂ!**

Eu cred că e de rău...Și mai vine unul dar nu se prea ține pe picioare. Are nevoie de...da, de o ambulanță care tocmai vine...Cineva a intuit starea lui sau pur și simplu l-au vazut? Of, ciudat loc, ciudați oameni... Nu, nici astăzi nu vreau să încerc fericirea asta a lor. Poate mâine...

16 aprilie 2011- În clasă, diriginta ne-a anunțat că tocmai unul dintre colegii noștri are nevoie de sânge pentru că se află în stare critică. Supradoză. Acesta este diagnosticul. Ne repezim la spital pentru a-i da o mână de ajutor. Toți suntem stupefiați. Dintr-un tânăr chipeș, de 1.80, pezență athletică, nu mai rămăsese decât un omuleț transfigurat, învelit în cearșafuri albe, conectat la tot felul de aparate care produceau niste zgomote sinistre. Nu știm cum să reacționăm. Suntem chemați pe rând să donăm sânge.

27 aprilie 2011- Trec din nou pe lângă magazinul de la poarta școlii și mă înfior la gândul că acolo se

vinde...moarte. Colegul meu nu a fost deloc zgârcit cu sacrificiul...În clasă, toată lumea este bucuroasă. Aveam vești de la colegul nostru. Era mai bine...grație celor din jurul său. Organizăm o vizită la spital chiar a doua zi.

28 aprilie 2011 - Sunt fericit...Colegul e mai bine, putem să vorbim cu el...printre lacrimi înțelegem că regreta și . că vrea să inițieze o campanie de eradicare a magazinelor de vise....spulberate, aș continua eu. S-a gândit chiar și la un titlu...SOS VIAȚA! DROGUL AMENINȚĂ!

Tiberiu Baciuc, clasa 12 A

MESAJUL MEU ANTIDROG

DROGURILE ÎȚI DISTRUG VIAȚA, NU TE LASĂ SĂ TRĂIEȘTI, SĂ FII LIBER! TU CE ALEGI?

De câte ori nu încercăm să luptăm cu păcatele, cu viciile, cu patimile și ne rugăm doar în momentul când suntem nefericiți?

De fiecare dată când ni se întâmplă ceva rău încercăm să găsim pacea, mai bine zis o pace aparentă, în lucruri obișnuite ce ne țin ocupați pentru câteva ore sau zile.

Drogurile încep să devină un remediu pentru problemele zilnice, o modalitate de relaxare, din păcate!

Motivele care favorizează intrarea drogurilor în viața noastră sunt diverse: probleme de familie, timiditate, prieteni sau lipsa acestora, plictiseala, dorința de a încerca ceva nou. Pentru a uita de toate, drogurile par a fi soluția perfectă.

Dar este într-adevăr această soluție cea mai bună? La început, vom avea parte de senzații plăcute: bucurie, scăderea stării de oboseală, plăcere, creșterea sociabilității, accelerație mentală, empatie, respect

crescut de sine etc.

Însă toate acestea vor dura cel mult o zi sau două și apoi „plăcerile” simțite se vor întoarce împotriva noastră. Vom suferi pentru că se știe că drogurile, fie că sunt etnobotanice, alcool, cocaină sau altceva au efecte negative asupra corpului nostru: amețeli, regurgitare, scădere în greutate, probleme de memorie, dependență psihologică. Viața persoanei care consumă se va rezuma strict la aceste substanțe ce devin un fel de univers al existenței.

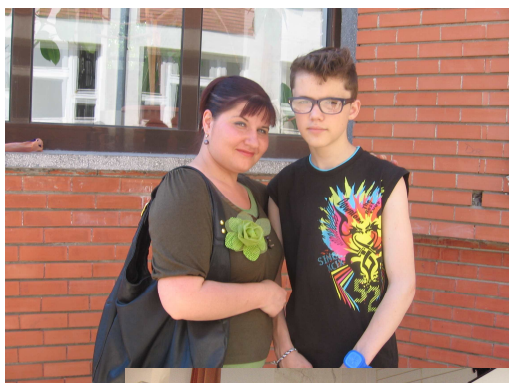
Drogurile ne transformă într-o altă persoană, care depinde de o pastilă, de un joint, de o țigară, într-o persoană care face totul pentru droguri, căreia nu-i pasa de familie, prieteni sau chiar ea de ea însăși. Luând droguri, nu ne facem rău doar nouă, ci tuturor celor din jur, pentru că depinzând de aceste substanțe facem lucruri pe care, de obicei, nu le-am face: putem deveni agresivi, furăm pentru procurarea senzației de la început, pe care n-o vom mai atinge nicicând, putem deveni noi înșine traficanți, care asistă la decăderea altor persoane, aproape

niște criminali. Iar rezultatul tuturor acestora este, dacă nu moartea, cu siguranță închisoarea.

Drogurile ne distrug viața, nu ne lasă să trăim, să fim liberi. Binecunoscuta țigară este urmată acum de etnobotanicele ce par atât de inofensive, dar sunt atât de periculoase! Si, astfel, nu mai este mult până la heroină, cocaină sau extasy.

Drogurile înseamnă sinucidere fizică și sufletească. Chiar dacă nu ne dăm seama, această sinucidere este lentă, dar sigură, un adevarat păcat de moarte ce nu va putea fi nicicând ispășit.

Roșca Nicoleta, 9B

Etapă județeană a concursului național “Mesajul meu antidrog” a însemnat pentru liceul nostru un succes răsunător, demonstrând interesul elevilor pentru tematica aleasă în acest an, combaterea consumului de etnobotanice.

Astfel, Colegiul Tehnic “Aurel Vlaicu”, sub îndrumarea doamnelor profesoare Codreș Carmen și Rusu Mariana și a doamnei psiholog Alexandru Monica, a obținut următoarele premii:

- 1. Premiul I—Secțiunea spot și secțiunea eseu (Lungu Alina, 12B)***
- 2. Premiul al II-lea—Secțiunea spot (Marius Presură, 9B) și secțiunea eseu (Murgu Ștefan, 12A)***
- 3. Premiul al III-lea—Secțiunea eseu (Lațcu Dona—Mihaela, 9B)***
- 4. Diplome de participare: Baciș Tiberiu, 12A, Roșca Nicoleta, 9B, Sava Florin, 9B, Elevii clasei a 9-aB***

Pagina de sănătate

Alimentația în perioada examenelor

Febra examenelor a început, iar cei aflați la finalul clasei a XII-a caută tot felul de soluții pentru a reține cât mai multe lucruri. Nenumărate studii de specialitate au arătat că există alimente care acționează asupra anumitor funcții ale creierului, iar cel mai bun exemplu sunt afinele, care ajută memoria pe termen lung.

Cafeaua este cel mai bun "combustibil" pentru creier, deoarece mărește performanțele intelectuale pe termen scurt. Specialiștii în nutriție spun că această băutură nu trebuie consumată în exces, deoarece suprasolicită organismul, iar riscul incapacității de a mai reține texte devine astfel destul de ridicat.

Peștele este renumit pentru proprietățile sale de ascuțire a capacităților intelectuale. Medicii nutriționiști recomandă, mai ales în perioada dinaintea examenelor, somonul și macroul. Acizii grași Omega 3 care se găsesc în peștele gras amplifică funcția cognitivă. Specialiștii completează că somonul este bogat și în niacină, substanță recunoscută pentru că încetinește declinul cognitiv.

Ceaiul de mentă este recomandat pentru o mai bună concentrare. Potrivit specialiștilor, mirosul de mentă ajută creierul să se concentreze și mărește performanțele intelectuale. În plus, acest tip de ceai are și capacitatea de a energiza organismul, fapt ce ajută corpul să reziste la suprasolicitare.

Semințele sunt recomandate de specialiștii în nutriție pentru simțuri mai ascuțite. Experții precizează că acest aliment reprezintă cea mai bună sursă de acid alfa-linoleic, o grăsime sănătoasă care îmbunătățește funcțiile cortexului cerebral, regiunea din creier care procesează informația. Pentru obținerea unor rezultate spectaculoase la examenele de admitere la facultate, nutriționiștii recomandă aproximativ o linguriță de semințe pe zi.

Dacă vrei să fii puternici pentru examen consumați alimente cu conținut ridicat de vitamine B. Acestea sunt **gălbenușul de ou, ficatul, drojdia de bere și grâul încolțit**.

Bananele refac rapid energia consumată prin efort intelectual, redând calmul și încrederea înainte de examen. Măncați o banană pe zi, ideal una foarte bine coaptă, iar din coji și 1 ml de macerat de ginkgo biloba faceți un ceai care vă va calma nervozitatea.

Morcovii sporesc, de asemenea, capacitatea de memorare. Prin urmare, înainte de a începe să învățați mâncați o salată de morcovi cruți cu lămâie. Cu efecte asemănătoare poate fi folosită salata de varză crudă, iar pentru perioadele de concentrare îndelungată nucile sunt cele mai indicate.

Lămâile împăspătează memoria și sporesc capacitatea de asimilare a informațiilor. Beți dimineața un pahar cu apă amestecată cu 2 linguri de suc de lămâie și o linguriță de miere, iar înainte de examen beți un pahar de suc de lămâie îndulcit cu miere.

NU SE RECOMANDĂ

Medicii nutriționiști spun că există și alimente care inhibă puterea de concentrare, atât de necesară în această perioadă. Astfel, se recomandă evitarea alimentelor bogate în grăsimi saturate, cunoscute și sub numele de grăsimi "rele", deoarece acestea pot bloca vasele de sânge sau îngreunează fluxul nutrienților către creier.

Carnea de curcan poate provoca somnolență, din cauza conținutului de triptofan, substanță vinovată de apariția stării de oboseală, susțin nutriționiștii.

În această perioadă, elevii care se pregătesc de admiterea la facultate sunt tentați să ia suplimente medicamentoase pentru a-și îmbunătăți memoria și capacitatea de învățare. Acest tip de pastile sunt la mare căutare, mai ales în perioada examenelor, dar persoanele care apelează la acestea trebuie să știe că medicamentele pentru memorie nu fac minuni de pe o zi pe alta. Astfel, «cura» trebuie începută cu două luni înainte de examene, dacă dorim rezultate optime.

În perioada 10 -11 iunie, Liceul de Industrie Alimentară "Elena Doamna", Galați a fost gazda Festivalului de Teatru al Liceelor, eveniment care an de an prilejuiește o bucurie spirituală prin exteriorizarea frumosului din noi.

Liceul nostru, reprezentat de trupa de teatru "Art's" cu piesa „Arvinte și Pepelea” a obținut locul III, (de care ne bucurăm nespuse, având în vedere concurența foarte bine pregătită) și premiul I pentru rol principal masculin. În aceeași distribuție, Diana Coșeru (cls. 9B), Ionuț Georgian Coșmagiu (cls. 11A), Bogdan Crețu, elevii noștri au demonstrat veleități artistice și cu ocazia Cercului Metodic al Bibliotecarilor, desfășurat la liceul nostru, pe data de 23 mai.

Dragostea de teatru i-a determinat pe „actorii” noștri să colaboreze și cu elevii Colegiului de Industrie Alimentară „D. Moțoc”, cu ocazia zilei de 8 martie, când au interpretat sceneta „Femeia –etern mister”. Au fost coordonați cu multă dăruire de către d-na Lovin Gabriela, de la Teatrul Dramatic „Fani Tardini”, Galați, alături de d-na profesoară Claudia Iancu și de d-na bibliotecar, Emilia Năstase.

Am numai cuvinte de laudă despre acest festival deoarece s-a văzut munca prestată de fiecare dintre concurenți...Am făcut multe repetiții cu doamna Lovin Gabi care ne-a arătat fiecare detaliu pentru ca piesa să iasă perfect. Am lucrat la decor, am construit căsuțe... am făcut tot ceea ce se putea face pentru ca această piesă „Arvinte și Pepelea” după Vasile

Rânduri pentru suflet “ Cu un zâmbet poți săruta un suflet”

Alecsandri să fie printe primele piese notate și admirate de juriu...lucru care s-a și întâmplat...Un rol esențial în această victorie l-a avut doamna profesoară Claudia Iancu, deoarece dânsa a selectat elevii pentru piesă...altfel nu existm eu, ARVINTE . Am repetat mult...am fost serioși, de aceea am invins! Sunt mândru că am adus un trofeu în școala mea. Aștept cu nerabdare să particip și anul viitor la acest festival.

Cu stimă, Coșmagiu Ionuț, elev in clasa 11 A (fost exmatriculat)

Am avut emoții alături de ei! Am vizionat și alte trei spectacole în ziua participării la concurs și tocmai de aceea mi-a fost greu să îmi ascund trăirile! Toate piesele au fost foarte bine interpretate, dovedind că elevii au jucat cu pasiune, punând mult suflet în tot ce au realizat! Am avut însă încredere în trupa noastră, iar premiul primit nu mi-a înșelat așteptările!

(prof. Albotă Adina)

FELICITĂRI, dragii noștri, vouă, celor care ne faceți cinste și reprezentați cu mândrie imaginea școlii, felicitări pentru seriozitatea de care ați dat dovadă, pentru orele petrecute la repetiții, dincolo de orele de curs, pentru pasiunea pentru teatru care v-a călăuzit și a adus tuturor satisfacții!

Prof . Claudia Iancu

Teatrul este
poezia ce se
desprinde din
carte și devine
omenească.
F. Garcia Lorca

LITERATURA PE ECRAN

Frumosul artistic vine ca o cumulare a unor etape bine stabilite, toate având drept însumare

crearea unei

opere desăvârșite, fie că e vorba de un text literar bine structurat, o sculptură sau o pictură finisată sau un spectacol dramatic în care reacția publicului prezent este cea mai buna forma de marcare a reușitei.

Arta cuvântului pune la încercare capacitatea noastră de a ne imagina culori, forme, peisaje. Literatura, în întreaga sa arie, fie că vorbim de text beletristic, eseu, ne trimite direct și către celelalte arte.

Fiecare formă de artă se naște și trăiește în conformitate cu propriile ei legi. Când oamenii vorbesc despre legile specifice ale cinematografiei, o fac de obicei în juxtapoziție cu legile literare. De aceea, trebuie ca aceste legături să fie analizate cât se poate de complet, astfel încât ele să poată fi în fine separate, inconfundabile, odată pentru totdeauna. În ce fel sunt literatura și filmul apropiate? Ce anume le leagă?

Mai presus de toate, ele au în comun, libertatea specială de care se bucură practicanții acestor domenii de a lua ce le oferă lumea reală și de a aranja asta într-o anumită ordine. Dincolo de aceasta, se află diferențe ireconciliabile, rezultate din diferențele esențiale dintre cuvinte și imaginea de pe ecran; literatura se folosește de cuvinte pentru a ne descrie realitatea, pe când filmul nu are nevoie de cuvinte: ne prezintă lumea direct.

Într-o epocă în care informația reală sau trecută prin filtrul mass-media este de o violență ieșită din tiparele ideii noastre despre o societate normală, șansa individului este evadarea din realitate și regăsirea într-un spațiu al poveștilor, un spațiu în care pumnii și gloanțele nu sunt singurele argumente, culoarea roșie nu definește neapărat sângele și, de cele mai multe ori, binele învinge răul. Să nu uităm că una din primele povești romantice, dar și cu tâlc, ce a făcut înconjurul lumii pe peliculă dar și pe suport hârtie, a fost romanul „Pe aripile vântului”. Se estimează peste 40 de milioane de exemplare vândute în lumea întreagă. Ne putem întreba dacă filmul a impulsionat aceste vânzări. Fără doar și poate, dar la momentul în care filmul a fost realizat, romanul avea deja vânzări de excepție pentru deceniul patru al secolului XX.

Un exemplu oarecum invers este „Codul lui Da Vinci”. Filmul a fost realizat la trei ani după apariția cărții, când tirajele trecuseră deja de 60 de milioane de exemplare și e departe de a fi considerat un succes.

Totuși, este greu de spus dacă ecranizările

sunt benefice pentru carte sau nu.

A compara un film cu un roman e pur și simplu o problemă de criterii, de unități de măsură. Filmul e un calup narativ care își bombardează vizual spectatorul într-o răsuflare, cartea e un document care se supune ritmului cititorului și trăiește din forța sugesției.

În lucrarea sa *Cultura Postmodernă. O introducere în teoriile contemporane* (1999, versiunea în limba română), Steven O'Connor reia o aserțiune a lui Walter Benjamin din eseul acestuia din urmă, „The Work of Art of the Age of Mechanical Reproduction”, anume că „filmul, mai presus de orice, este cel care distruge sau desființează această esență a ariei [care înconjoară opera de artă]”, datorită efectului emoțional obținut prin mișcare și „implicarea spectatorului”, analizând lumea familiară acestuia printr-un repertoriu tehnic mai puțin familiar lui, de genul „vitezei variabile, modificărilor teleobiectivelor și decorului”, înlocuind treptat o dimensiune trăită cu un domeniu care „este explorat activ”, printr-o fragmentare temporală și spațială.

Nu ar trebui să asociem o carte cu filmul făcut după ea. E un adevăr binecunoscut că rareori o capodoperă literară a dat un film de același nivel.

Pe de altă parte, tot așa apar și capodopere cinematografice răsărite din cărți mediocre sau, oricum, mult sub nivelul filmului la a căror origine au stat. Nu-i nimic neobișnuit aici: avem de-a face totuși cu două arte diferite, una centrată pe cuvânt, alta pe imagine. Literatura e o artă mai participativă – îi cere cititorului să colaboreze cu scriitorul prin lectură, creând astfel imaginile în mintea sa. Creatorul de film este el însuși un fel de cititor al cărții pe care o ecranizează, doar că el transpune imaginile cărții în forma lecturii sale individuale. Produsul final, filmul, este de fapt cartea într-o lectură personalizată (cea a regizorului). Astfel, filmul este în primul rând o lectură deja filtrată – căci actul participativ pe care îl presupune lectura unei cărți e deja făcut de regizor –, iar în al doilea rând imaginea gata oferită de film elimină o parte din activitatea imaginativă a lectorului. În acest caz spectatorul e un cititor mai leneș. Doar în acest caz, adică în comparația directă carte-film.

Literatura și filmul sunt, firește, două lucruri complet diferite. Nu poți să ceri unui film să te provoace la fel de mult ca un roman. Într-o carte, imaginile se construiesc în funcție de toate cunoștințele anterioare despre lume și despre subiectul în cauză. În film, reprezentările vin direct, nemediate de imaginație și cultură. Filmul, ca să fie bun, trebuie să-și adapteze mijloacele de expresie, să nu se încerce cu

tot dinadinsul o transpunere fidelă. Cum ar putea să transpară dintr-un film stilul narativ al unui romancier? Doar printr-un limbaj cinematografic care să producă acel altceva la care a ajuns și scriitorul.

Dacă imaginea gata construită îngrădește libertatea imaginației, se poate spune că, la modul ideal, ar trebui să se creeze o simbioză între imaginea filmică și cea literară. Să vezi filmul prin ochii cititorului și să citești cartea având în minte reprezentările din film. Nu se poate vorbi despre o îngrădire a imaginației, ci, mai degrabă, despre o direcționare a acesteia. În prezența valorii, autenticitatea rămâne aceeași, indiferent de chipurile și măștile pe care la un moment dat le adopta.

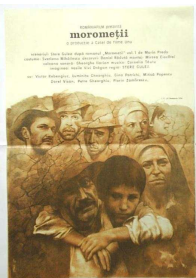
Sigur că, mai nou, imaginea bate imaginația. Motivele sunt mai multe. Iată trei dintre ele: puterea de sinteză, liberul arbitru și comoditatea. O imagine arată dintr-o dată lucruri pentru care textul are nevoie de zeci, chiar sute de cuvinte consecutive, citite și percepute secvențial. În același timp, imaginea este lipsită de adjective, nu-ți scoate ochii, nu-ncearcă să-ți impună o concluzie, te lasă pe tine să decizi dacă este sau nu frumoasă, de pildă, pe când scriitura îți dă ea mură-n gură, zice „frumoasă”, ceea ce poate tu nu ești de acord. În fine, e mult mai comod și mai rapid să vezi și să auzi decât să citești și să-ți imaginezi. În paranteză fie spus, înlocuirea imaginației cu imaginile gata făcute este benignă pentru adulți, în schimb e o problemă severă pentru copii, a căror minte este în construcție. Pe vremuri, citeam „balaure” și ne imaginam trei zile și trei nopți cum o arăta. Copiii de azi văd zilnic douăzeci de feluri de balauri, monștri, zmei, zâne, pitici etc. și nu se mai obosesc să-și imagineze ceva. Nu-i mai puțin adevărat că o ecranizare reușită este un foarte bun mijloc de marketing literar. Mai mult chiar: dacă pentru autorii contemporani e o speranță în folosul lor, pentru clasici e o șansă în folosul tuturor.

Fără nicio îndoială, există în lume milioane de oameni care au auzit despre Cehov sau chiar Shakespeare datorită unor ecranizări. Sau, chiar dacă știau ceva despre ei, nu-i citiseră și nu le văzuseră piesele montate pe scenă. E o oportunitate care nu trebuie minimalizată, necum ridiculizată. Mai ales că, în mod sigur, o parte din acest public a avut măcar curiozitatea ulterioară filmului de a accede la textele inițiale.

Prof. Carmen - Mariana Codreș

VALENȚE CINEMATOGRAFICE ÎN LITERATURĂ

A doua jumătate a secolului al XX-lea se caracterizează printr-o polifonie a artelor, o întoarcere la sincretismul original, îmbinând mai ales muzica, imaginea picturală și cinematografia.

Dezvoltarea cea mai impresionantă o are, în ultimul secol, cinematografia, care s-a înscris pe deplin în rândul artelor cu cel mai mare succes la public, integrându-le în bună măsură pe toate celelalte. Operele literare celebre au constituit scenarii cinematografice de mare succes, uneori îmbunătățindu-se chiar valoarea estetică în sine a operei. Artă a secolului al XX-lea, cinematograful este o formă modernă de comunicare artistică. Enunțul artistic este colectiv (scenarist, regizor, operatori, actori), indirect (între emițătorul colectiv și receptorul intervenit diferite simboluri), instrumental (concursul aparatelor tehnice). În cazul ecranizărilor unor opere literare, fidelitatea sau infidelitatea față de text nu trebuie să fie un criteriu de valorizare a spectacolului cinematografic. Din punctul de vedere al dimensiunii temporale a receptării, literatura și cinematografia sunt arte ale succesiunii; mesajul lor este perceput în timp. O altă asemănare ține de folosirea codului verbal, cu specificarea că în cazul cinematografiei acestuia i se adaugă elemente nonverbale și paraverbale. Se poate vorbi de sincretism în cazul cinematografiei, deoarece pentru a transmite mesajul este nevoie de text (scenariul, care poate avea la bază o operă literară), viziune regizorală, scenografie, lumină, sunet, costume și calitatea jocului actorilor. Toate aceste elemente „cooperează” pentru ca mesajul să ajungă la receptorul-spectator. Pe lângă autorul propriu-zis al operei literare luate ca punct de plecare, se poate vorbi de autori de ordin secund, mai ales regizorul; acesta are o serie de libertăți și inițiative, conferind spectacolului cinematografic valoarea unui act de creație. În concluzie, literatura și filmul se stimulează reciproc, sunt în permanentă căutare de noi mijloace expresive.

Mă voi opri acum asupra a ceea ce înseamnă cinematografia la un nivel pur teoretic. DEX-ul ne oferă următoarea definiție: *tehnică a înregistrării și a reproducerii prin proiecție a scenelor în mișcare; artă cinematografică, industrie a filmelor.*

Definiția nu acoperă nici pe departe esența valorică a filmului. Ce lipsește aici este tocmai faptul că, înainte de toate, cinematografia înseamnă reproducerea unor secvențe de viață pe peliculă, totul aflându-se sub auspiciile mirajului indescifrabil al artei. Actorii, regizorii, scenografi, costumieri, coloană sonoră, totul, dar absolut totul, con-

cură la nașterea valorii filmului.

În ceea ce privește literatura, da, și ea reprezintă creație de viață și de oameni, cu atât mai mult cu cât ea este arta sufletului sensibil, a celui care reușește să-și proiecteze imaginația dincolo de paginile unei cărți. Acolo, în spațiul acela mirific al cărții, aflat la granița dintre imaginar și realitate, omul se descoperă, se reinventează, se confunda. Ei bine, pentru participarea aceea ascunsă și regăsită s-a creat literatura. Literatura este refugiu pentru fiecare din noi, este locul în care ne dăm întâlnire periodic cu noi, fără să plecăm vreodată dezamăgiți, ci dimpotrivă, mai plini, mai bogați mai...NOI. Iată de ce literatura inspiră și expiră viață. Și ce altceva dacă nu viața este ceea ce stă la baza filmului?

Literatura este spectacolul vieții însăși privită prin obiectivul fidel al scriitorului. Era firească așadar o fuziune între cele două arte, pentru că de acolo, din scenele cărții, se creează scenele filmului.

Două probleme trebuie avute în vedere cu prioritate atunci când este vorba despre raportul dintre literatură și cinematografie. Prima este cea a fidelității scenariului de film față de textul literar ce se vrea a fi ecranizat. Fidelitatea adaptării cinematografice, chiar și a unei capodopere, nu poate constitui o garanție a valorii artistice a filmului rezultat. Există suficiente exemple de cărți valoroase care, prin ecranizare, au generat filme mediocre, dar și de texte „anonime” care au stat la baza unor filme celebre.

Cea de a doua problemă este legată de alegerea și de jocul actorilor. Mai ales în cazul creațiilor dramatice cunoscute, poate exista adeseori un model mental al spectatorului, legat de interpretii personajelor, care să acționeze opimant chiar și asupra regizorului.

Perioada interbelică a generat opere care și-au găsit ecouri în cadrul spațiului cinematografic, multe dintre ele fiind creații ale unor scriitori care au învins timpul prin tot ce au creat. Romane precum *ION*, *ULTIMA NOAPTE DE DRAGOSTE*, *ÎNTÂIA NOAPTE DE RĂZBOI*, *ENIGMA OTILIEI*, *BALTAGUL*, reprezintă doar câteva exemple de texte consacrate care au văzut lumina reflectoarelor. Mai mult decât atât, dacă ne gândim la partea practică a acestui fenomen, avantajul se dublează, deoarece elevii sunt interesați de esența esențelor, scăpând astfel de corvoada unei lecturi care din punctual lor de vedere nu are nimic spectaculos.

Filmul este, astfel, o manieră ușoară de contact cu subiectul cărții, cu atât mai mult cu cât el oferă de multe ori și o abordare originală care incită micul sau maturul „cinefil”.

Un exemplu concret, viabil îl prezintă ecranizarea romanului *“MOROMEȚII”* al lui Marin Preda care a generat o multitudine de controverse. Cât știrbește un regizor ancorat în contextul societății contemporane din frumusețea și spectacolul creat de personajele acestea desprinse dintr-o lume la care numai un Preda s-ar fi putut gândi? Totuși, scriitorul anticipase probabil o situație de acest gen și a dat naștere unui Moromete inconfundabil care nu avea cum să dea greș pe ecran.

Spectacol ai ca lector, de spectacol ai parte și atunci când vizionezi un astfel de film. Mai mult decât atât, actorii nu puteau fi aleși la întâmplare pentru un asemenea rol magistral. Cine îi poate reproșa ceva lui Victor Rebengiuc pentru rolul susținut? El a fost Moromete la care s-a gândit și autorul....

De asemenea, sunt și asemănări ale celor două creații: se păstrează scenariul narativ, dialogul, vizualizându-se de această dată și elementele nonverbale ale comunicării. În ceea ce privește tehnicile speciale, proprii artei cinematografice, sunt și ele prezente: stop-cadrul și panoramarea imaginii, alternarea privirii de aproape și de ansamblu; alternarea imaginii personajelor pentru a surprinde situațiile de contrast și de conflict.

Filmul *“MOROMEȚII”* urmărește îndeaproape succesiunea lineară a acțiunii din roman. Timpul și spațiul devin și ele două noțiuni relative care pot suporta influența regizorului. În cadrul ecranizării menționate, ele trebuiau respectate întrucât trebuia înaintea de toate configurată o epocă care a declanșat drama personajului din carte.

Filmul a reprezentat un succes, cu atât mai mult cu cât personajul creat de Preda se definea printr-un limbaj verbal și non-verbal care mergea fructificat pe ecran.

Stere Gulea avea să pună în 1988 pe ecrane un film care a străbătut epoca, mai ales că personajul lui Preda nu era unul facil. Să poți să redai trăirile atât de complexe ale unui asemenea personaj, presupunea o muncă și un talent deosebit.

Atât literatura, cât și cinematografia, fac parte din categoria artei frumosului la care se închină zeii din noi. De altfel, literatura este un receptacul al tuturor artelor, un mijloc de exprimare prin sistemul universal al limbajului.

Așadar, haideți să dăm literaturii șansa de a-și fructifica valențele cinematografice, acest lucru fiind benefic pentru ambele categorii de receptori. Artă își păstrează valoarea atâta vreme cât există suflete de artist care să o guste!!!

Prof. Mariana Rusu

EROII NOȘTRI

Pierderile de vieți omenești din anii primei conflagrații mondiale, nemaîntâlnite până atunci, au fost enorme. România a pierdut aproape un milion de militari și civili. De aceea, pentru supraviețuitori s-a impus ca o datorie morală comemorarea, în fiecare an, a celor care au pierit pe câmpurile de luptă. La nivel de națiuni, acest lucru s-a materializat prin Tratatul de la Versailles. Acest document, semnat de fostele țări beligerante, prevedea, printre altele, obligativitatea întreținerii mormintelor ostașilor îngropați pe teritoriile statelor respective, precum și a operelor comemorative de război dedicate acestora.

Parohia Coluseni, jud. Hălchiu - Autor: I. B. C. - 9. VI. 1930.

Concretizarea prevederilor actului de la Versailles s-a făcut prin apariția Decretului-lege nr. 1693/4 mai 1920 - care a stabilit că Ziua Eroilor să fie sărbătorită cu prilejul Zilei Înălțării Domnului-Iisus Hristos- România devenind cu acest prilej primul stat care i-a asimilat pe eroii străini celor naționali. Astfel, această dată a fost decretată sărbătoare națională a poporului român, iar un rol important l-a avut Societatea "Mormintele Eroilor Căzuți în Război" (înființată în 1919) și transformată ulterior, în 1927, în Societatea "Cultul Eroilor". Datorită acestei organizații, aflată sub înaltul patronaj al Reginei Maria, în anul 1923 s-a inaugurat și Mormântul Ostașului Necunoscut, amplasat inițial în fața Muzeului Militar Național din Parcul Carol.

Pentru a concretiza importanța acestei

sărbători, vă aduc aminte de un erou român din Primul Război Mondial, Mareșalul Alexandru Averescu (n.9 martie 1859, satul Babele, astăzi în Ucraina-d.3 octombrie 1938, București) a fost general de armată român și comandantul Armatei Române în timpul războiului, fiind deseori creditat pentru victoria României din acel război. A fost de asemenea prim-ministru al României în trei cabinete separate (fiind și ministru interimar al afacerilor externe în perioada ianuarie-martie 1918). Averescu a fost autorul a peste 12 opere privitoare la chestiuni militare (inclusiv un volum de memorii de pe prima linie a frontului), membru de onoare al Academiei Române și decorat cu Ordinul Mihai Vitezeul. Alexandru Averescu a fost o figură atipică pentru viața politică a României interbelice. S-a născut în ținutul Bugeacului, lângă Ismail. Cariera sa militară a avut o traiectorie constant ascendentă. A făcut studii în Italia (la Torino) unde a fost Comandant al Școlii Superioare de Război (1894-1895), a fost atașat militar al României la Berlin (1895-1898) și Șef al Marelui Stat Major (1911-1913). Partizan al ordinii și legalității, a participat la reprimarea mișcărilor țărănești din 1907.

În 1913 a luat parte la războiul balcanic, conducând ofensiva română pe pământul Bulgariei, până la Sofia.

Primul Război Mondial i-a adus glorie. Generalul de divizie Alexandru Averescu a îndeplinit funcția de comandant al Armatei a II-a (14 - 26 august 1916, 26 septembrie 1916 - 30 ianuarie 1918). S-a remarcat printr-un spirit ingenios și plin de inițiativă, care l-a adus la conflicte cu Marele Cartier General, condus de generalul Prezan. A inițiat

celebra manevră de la Flămânda (1916), a condus Armata a II - a în bătăliile de la Mărășeti și Oituz (1917). Un episod din

timpul războiului a rămas întipărit în mințile istoricilor: în timpul războiului se zvonise că Averescu ar vrea să-l răstoarne pe rege și să preia puterea. Jignit de neîncrederea suveranilor, Averescu și-a dat demisia, dar peste câteva zile regina Maria îl cheamă în audiență, declarând: "Ia-o înapoi! Îmi arde de getele."

Din tranșee, generalul va intra în

viața politică. Prin unele conjuncturi favorabile va fi în mai multe rânduri prim-ministru (ianuarie-martie 1918, 1920-1921, 1926-1927). Averescu a înființat în 1918 și a condus Liga Poporului (din 1920 va deveni Partidul Poporului). În anul 1930 Alexandru Averescu și vechiul său rival, Constantin Prezan, sunt înaintați la rangul de mareșali.

Viața sa politică nu a fost lipsită de tensiuni. În primul rând Alexandru Averescu a fost loial casei regale și s-a luptat să-și păstreze popularitatea pe treptele cele mai înalte în fața declinului. A fost prețuit de către regale Ferdinand, iar o dovadă de prețuire a fost momentul unei destăinuri: când regele se afla pe patul de moarte a poruncit ca Averescu să vină la el și să fie lăsați singuri. Înainte să moară, regele i-a declarat: "Averescu, multe s-au spus între noi; de mult însă n-am mai crezut nimic rău despre tine. Îți fac această mărturisire ca să intru ușurat în groapă". Spre finele vieții sale, bătrân și bolnav, se retrage din viața politică. Moare în octombrie 1938 la București. A fost membru de onoare al Academiei Române.

Prof. Xenia Corina Anghel

CONSTANTIN CEL MARE ȘI CREȘTINISMUL

Părerile istoricilor asupra lui Constantin cel Mare (306-337) sunt contradictorii. Biserica Ortodoxă îl cinstește ca Sfânt, iar cea Romano-Catolică recunoaște că e „mare”. În schimb, protestanții și unii cercetători profani văd în el doar un însemnat

om politic, a cărui atitudine față de creștinism a fost determinată de interese personale și de stat.. Însă, majoritatea istoricilor, dintre cei mai obiectivi, îl consideră pe Constantin cel Mare ca având într-adevăr convingere religioasă.

Înainte de toamna anului 312, religia lui Constantin cel Mare era păgână: cultul sincretist al soarelui, cu unele influențe neoplatonice. Schimbarea suprinzătoare a lui Constantin s-a produs în ajunul luptei cu Maxentiu și este interesant că el atribuie victoria ajutorului lui Dumnezeu. După istoricii creștini, Eusebiu din Cezareea și Lactantiu, Constantin a văzut pe cer ziua, în amiaza mare, o cruce luminoasă, deasupra soarelui cu inscripția *In hoc signo vinces*. Noaptea, în timpul somnului i s-a arătat Iisus Hristos cu semnul crucii pe care-l văzuse ziua pe cer, cerându-i să-l pună pe steagurile soldaților, ca să le servească drept semn protector în luptă. La ziua, a confecționat un steag după modelul arătat în vis, cu monograma creștină, steag numit *labarum*. Victoria a fost obținută, spune Lactantiu, cu ajutorul lui Dumnezeu, deoarece Constantin, ajungând în apropierea Romei, nu avea decât 20.000 de soldați, iar Maxentiu 150.000. Constantin i-a povestit mai tâziu lui Eusebiu că semnele care i s-au arătat l-au încredințat de puterea lui Hristos și l-au făcut să treacă de partea creștinilor. După acest eveniment, Constantin s-a

apropiat tot mai mult de creștinism, convins fiind de valoarea religioasă și morală a acestuia, l-a apărut și susținut continuu, declarându-l religio licita în Imperiul roman și recomandându-l tuturor. Prin Edictul de la Milan (313) era asigurată libertatea și victoria creștinismului în Imperiu. Din tolerant față de toate religiile, Constantin devine protector al creștinismului, căruia îi acordă o serie de măsuri favorabile: scutește pe clericii creștini de obligația grea și costisitoare a funcțiilor municipale, acordă subvenții importante pentru întreținerea clerului, înlătură din legile penale dispozițiile și pedepsele contrare spiritului creștinismului, precum răstignirea, zdrobirea picioarelor, stigmatizarea (arderea cu fierul roșu). Constantin cel Mare a generalizat ca zi de repaus în Imperiu, în 321, Duminica, sărbătoarea

săptămânală a creștinilor.

După victoria finală asupra lui Liciniu în 323, emblemele păgâne încep să dispară și se înmulțesc măsurile favorabile creștinismului. Constantin tolerează cultul păgân, dar îl restrânge treptat. Cultul împăratului și-a pierdut sensul religios, păstrându-și mai mult semnificația politică: cinstirea autorității împăratului, ca exponent al puterii Imperiului roman. Împăratul și mama sa, Elena, dădeau episcopilor îndemnuri și mijloace materiale ca să repare bisericile sau să ridice altele mai mari. Cultul creștin s-a extins, iar pelerinajul la Locurile Sfinte a luat un mare avânt. În unele locuri, unde erau în majoritate, creștinii au luat templele păgâne, le-au transformat în biserici, le-au

închis sau chiar le-au dărâmat. Roma nu mai era capitala unică a Imperiului roman, de la Diocletian. Constantin s-a hotărât să părăsească definitiv Roma păgână și să ridice un alt oraș de reședință. Acesta a fost Bizanțul, pe Bosfor, care a primit numele de Constantinopol – orașul lui Constantin – inaugurat la 11 mai 330. Constantin a făcut din Bizanț o capitală de Imperiu creștin, care trebuia să arate aceasta, prin bisericile și monumentele sale, dar și prin atmosfera sa.

Convocarea Sinodului I ecumenic de la Niceea, din 325, a reprezentat o măsură importantă pentru liniștea Bisericii și a dovedit dorința lui Constantin cel Mare de a ridica și de a ajuta Biserica, de a asigura unitatea creștinismului și de a face din această unitate elementul de viață și de rezistență al Imperiului.

Acordând libertate, ajutor și privilegii creștinismului, Constantin cel Mare a făcut din minoritatea urgisită, disprețuită și persecutată, instituția cea mai însemnată. Cu ajutorul împăratului, Biserica creștină a intrat într-un „secol de aur”.

Constantin a primit botezul de la episcopul semiarian Eusebiu de Nicomidia, cu câteva zile înainte de Rusalii, în luna mai 337. El a murit curând după aceea, la 22 mai, același an, în Duminica Rusaliilor și a fost înmormântat cu mare fast în Biserica Sfinții Apostoli din Constantinopol, ctitoria sa. Pentru meritele sale și mai ales pentru marile servicii aduse creștinismului, Biserica l-a trecut în rândul Sfinților și l-a numit „Cel întocmai cu Apostolii”.

Prof. Ramona Elena Livan

În acest semn, vei învinge ! (inscripți a văzută pe cer, pe o cruce de către împărat)

Importanța grupurilor sociale

GRUPUL SOCIAL este o pluralitate de indivizi aflați într-o situație de solidaritate mai mult sau mai puțin accentuată care au ceva în comun, interacționează unii cu alții și au un sentiment de identitate comună. Grupurile sunt cele care ajută individul în procesul de socializare și formează caracterul individului. Copilul va cunoaște primul grup social și anume familia care îl va ajuta să interiorizeze primele norme și reguli de comportare. Grupurile apar pe tot parcursul vieții individului însă cel mai important grup care este familie deoarece el nu poate fi ales însă participarea la alte grupuri depinde mai târziu de alegerea responsabilă sau nu a fiecăruia. După tipul de relații ce se instituie între membrii grupului:

a) grupuri formale (relațiile în cadrul grupului sunt oficiale, regulile sunt stricte și sunt instituite și reglementate juridic) - grupurile instituționalizate

b) grupuri informale (relațiile în cadrul grupului sunt neoficiale, neinstituționalizate, grupul se conduce după reguli nescrise) - grupurile de prieteni.

După gradul de organizare:

- grupuri organizate (au o structură bine definită și sunt caracterizate de existența mecanismelor de decizie colectivă) - sindicatul

- grupuri semiorganizate (reprezentate de o colectivitate care exprimă interesele altora) - un grup de profesori care reprezintă interesele elevilor într-o situație dată sau un

grup de părinți care își reprezintă copii. Grupul de referință este grupul

spre care individul aspiră sau la care se raportează (elevul la student, elevul la artiști, elevul la sportivi, elevul la profesor). Deși este grupul din care nu facem parte, deși luăm ca reper valorile, normele și simbolurile acestuia. Are un rol esențial în socializarea anticipativă deoarece avem tendința de a imita valorile, atitudinile și comportamentul membrilor grupului de referință. Din rândul grupurilor de referință cei mai mulți tineri își selectează idolii. Dorința prea puternică de a face parte dintr-un anumit grup de referință poate, în unele cazuri, genera frustrări, insatisfacții și stări de disconfort față de grupul actual (nivelul de aspirație prea înalt în raport cu posibilitățile noastre). Grupul de apartenență este grupul la care individul este membru (familia de origine, clasa de elevi, comunitatea religioasă). Acesta influențează modul de a gândi, simți și acționa. Grupul primar este un grup mic în care membrii comunică direct și au relații de tipul "face - to - face" (față în față) - familia, grupul de prieteni și are o puternică încărcătură afectivă. Are o mare putere de influențare a individului.

Membrii grupului trăiesc intens "sentimentul de noi", se sprijină reciproc în acțiunile lor, se ajută, grupul oferind fiecăruia securitate emoțională. Grupul secundar este opusul grupului primar (elevii care frecventează același liceu) și este alcătuit dintr-un număr mare de persoane, relațiile dintre membrii grupului sunt indirecte, sentimentul apartenenței la grup este mai slab, implicarea emoțională a individului în aceste grupuri este redusă. Grupul deschis (in-group) este grupul la care accesul indivizilor din alte grupuri este juridic posibil (partidele politice). Membrii grupului deschis au un puternic sentiment de loialitate și adesea manifestă ostilitate față de membrii outgroup-urilor (grupurile închise). Grupul închis (out-group) este grupul în care accesul este interzis altor membrii din alte grupuri (castele, ordinele, clasele de elevi, grupul rockerilor, grupul hipoperilor etc.). Aceste grupuri sunt exclusiviste, ermetice. Grupul permanent este grupul a cărui existență nu este legată de o epocă sau perioadă a vieții (comunitățile religioase). Grupul temporar este grupul a cărui existență are loc în fenomene conjuncturale sau istorice (militanții pentru protecția mediului, animalelor, drepturilor omului etc.) și se mai numesc grupuri de presiune. Ele constituie pentru a atinge unele scopuri colective (drepturi politice, libertate, egalitate de șanse) și se formează pentru a influența deciziile politice. Au scopuri colective (interese materiale sau ideologice) și exercită presiuni sub diferite forme: declarații de presă, marșuri și mitinguri asupra autorității de stat. Nu în ultimul rând să nu uităm clasa de elevi ca fiind un grup social, spontan și realizat aleatoriu după admiterea la liceu.

Ansamblu de persoane caracterizat de o anumită structură și cu o cultură specifică rezultate din relațiile și procesele psihosociale dezvoltate în cadrul său.

Prof. Ana-Maria Golat

O societate nu se poate dezintegra fără ca, în egala măsură, individul să nu fie detașat de viața socială, fără ca scopurile lui să nu devină preponderente față de scopurile comune, fără ca personalitatea lui să nu tindă a se plasa mai presus de ființa colectivă.

Emile Durkheim

CULTUL ESTETIC LA ION CREANGĂ

Nevoia de Creangă pleacă de la nevoia de spiritualitate autohtonă care vine să completeze conștiința noastră estetică. Cum

este perceput Creangă astăzi, câtă nevoie mai avem de umorul sau jovial, cât de viabil mai este clasicul nostru în contextual societății actuale sunt doar câteva din întrebările la care ne permitem să răspundem.

Epoca Marilor Clasici constituie unul dintre reperele literare autentice care-și proiectează valorile dincolo de limitele unei epoci. Creangă se distanțează în mod cert prin capacitatea creației sale de a ajunge acolo unde ar trebui să ajungă orice text în mintea și sufletul celor care se apropie de el. Fascinația frazei sale începe încă din copilărie când personajele sale epocale ne încântau serile târzii și ne crea senzația că putem cuceri lumea ori de câte ori dorim. Creangă este în general unul dintre acei scriitori de geniu care se refuză etichetelor și clasificărilor. El a răsărit dintr-o veche matcă folclorică, purtând o concepție de viață evident populară și folosind structurile narrative ale unor specii clasice. Opera lui de povestitor și autor de amintiri din copilărie oferă imaginea unui realism sui-generis. S-a vorbit de o anumită echivalență a mijloacelor prozatorului în basme și povești sau amintiri, despre o osmoza a personajelor din opera narativă și ea memorialistică. Giganți hilari, personaje fabuloase caricaturizate, cu trăsături puternic îngroșate circulă în ambele secțiuni ale operei dându-le unitate prin egal distribuite efecte comice. Garabet Ibrăileanu transformă povestirile crengiene în adevărate nuvele din viața satului. Totul capătă dimensiuni umane în opera sa, întruchipând ipostaze de psihologie infantilă ori senile. Omul anapoda este practic una dintre creațiile

lui Creangă, după modelul nebunului-înțelept din literatura populară, al lui Păcală ori Nastratin, cu caracter subliniat satiric. Opera lui Creangă este, înainte de toate, deținătoarea unui liant literar care face posibilă asemănarea dintre personaje, indiferent de stilul pe care îl adoptă autorul. E clar că judecata asupra realismului lui Creangă, asupra valorii estetice a operei sale a fost și este încă îngreunată de această bivalență stilistică, în care imitația modelelor folclorice joacă un rol esențial. Deci cine mai poate susține faptul că inegalabilul nostru clasic nu face parte din realitatea noastră, a tuturor? Creangă a fost și va rămâne parte din noi, din spiritual nostru ludic la care facem apel ori de câte ori viața ne pune în situații delicate.

Opera lui Creangă este una din cele mai dificile din câte cunoaște literatura română, fapt dovedit, în primul rând, prin înțelegerea superficială de care s-a bucurat ea în rândul contemporanilor. Atât de răspândite și cunoscutele sale lucrări sunt consemnate fugitiv și uneori depreciativ în notele critice ale contemporanilor. Iacob Negruzzi laudă mai ales darul de povestitor de glume a lui Creangă: „Tobă de anecdote, el avea totdeauna câte una disponibilă, fiind mai ales cele corosive specialitatea sa”. Titu Maiorescu pomenește adesea în criticile sale despre Creangă, dar numai în treacăt. Îl numește „vârtosul glumeț”, încercând prin aceasta să-l particularizeze în cercul junimiștilor: „Pentru graiul cuminte și adeseori glumeț al țărânului moldovean, Creangă este recunoscut ca model”. Eminescu, în schimb, a găsit în Creangă un rezervor folcloric inepuizabil și un instrument de expresie original, puternic, nou, în contextul unei literaturi serbede cu destul de puține excepții. Prima mare recunoaștere a lui Creangă ca scriitor de geniu a venit tot din partea lui G. Ibrăileanu: „Autorul – profund – demiurg al operei lui Creangă e poporul; concepțiile lui Creangă sunt ale poporului; a lui Creangă e numai talentul pe care-l are din naștere”.

Atmosfera generală a univer-

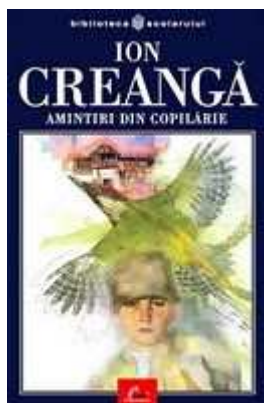
sului prozei humuleșteanului este aceea de sărbătoare populară. Ca și în marile epopei, prozatorul dă senzația primitivismului în a expune principii, idei, precepte de viață, iar spectacolele propuse în *Povești*, *Povestiri* și *Amintiri*, înlocuiesc solemnitatea cu spiritul libertin, cavaleresc. De aici provine impresia de jovialitate perpetuă. Personajele își joacă cu dezinvoltură rolurile, atribuindu-și chiar trăsăturile unor autentici bufoni. Prozatorul intră în literatură cu un fond sufletesc și intelectual de origine țărănească, spre a se realiza ca un autentic Homer al românilor. El preia din folclor oralitatea, pe baza căreia construiește ca un erudit, spectacole inedite. Prin arta sa originală, Creangă e un clasic al literaturii române, dar și un umorist printre umo-

riștii lumii, cu valoare universală.

Narațiunea în *Amintiri* ne trimite permanent la două planuri temporale – prezentul și trecutul. Întâlnim un trecut al autorului care evocă trecutul copilăriei și adolescenței sale și face unele divagații lirico-meditative despre acest trecut. Dar în unele episoade concrete ale acțiunii, acest trecut reînvie faptele săvârșite demult de personajul copil, fapte ce ne sunt înfățișate ca și cum ar fi trăite la modul prezent și relatate prin prisma subiectivă și prin modul de simțire și înțelegere proprii vârstei respective. Cine narațează: autorul sau personajul? O delimitare netă este dificil de făcut și nici nu e nevoie, fiindcă raportul dintre autor și personaj este în *Amintiri* variabil și dinamic. Narațiunea este la persoana I aparținând când autorului, când personajului, care, emotiv, încă se mai află sub influența celor relatate.

Continuare în pag. 26

CULTUL ESTETIC LA ION CREANGĂ

Totdeauna întâlnim în timpul lecturii *Amintirilor* ceea ce M. Bahtin numea „surplusul alterității autorului” care imprimă narațiunii, chiar anumite cuvinte, o rezonanță bivocală și un caracter de dialog dintre vârste. În spatele vocii eului-copil care ne relatează peripețiile sale chiar în momentul săvârșirii și trăirii lor, deslușim și vocea autorului (eul adult) sau cel puțin sesizăm surâsul său umoristic sau nostalgic care dă cuvântului personajului o coloratură specifică, o rezonanță bivocală și imprimă întregii narațiuni o ambivalență hilaro-serioasă ce pune în relief atât gravitatea inocentă a copilului copleșit de cele întâmplate cât și viziunea retrospectivă, distanțată, când plină de o duioșie nostalgică sau o tristețe apăsătoare.

Rememorarea copilăriei devine nu o pagină de jurnal, ci o operă literară. Astfel sentimentul iubirii de casă capătă prin urmare, nu doar un rol de explicație genetică ci și unul de cheie explicativă. Ultimul capitol nu lasă promisiunea unei continuări, ci reprezintă tocmai ieșirea din copilărie și plecarea spre o lume străină și deloc primitoare, așa cum e văzută de ochii copilului. În ultima parte a *Amintirilor* se poate surprinde privirea înapoi a copilului spre ceea ce el numește fericire și îndreptarea spre altă parte a vieții, o odisee, în comparație cu ceea ce a lăsat în urmă. Copilăria este deci, un timp al inocenței într-un univers așezat în orizontul valorilor fundamentale ale omului. O astfel de perspectivă a narațiunii impune oricărei lecturi vocația imaginară a rememorării. Din moment ce devenim cititori ai *Amin-tirilor* percepția, lectura stă în întregime sub semnul ficțiunii, Creangă inventând o biografie posibilă, copilăria lui

Nică nefiind decât povestea unei copilării desfășurate într-un mediu natural și social cu propriile lor semne specifice (tradiții, obiceiuri, superstiții, norme etice, etc.) în funcție de care și prin care ficțiunea se ordonează.

Ultimul capitol este remarcabil tocmai prin acest colorit existențial realizat prin evocarea satului – un tablou sintetic, o imagine esențială a unui timp și a unui loc anume: „Popasul contemplativ” (Tudor Vianu) al povestitorului privește însemnele „universului” din copilărie: *Ozana, dumbrăvile, ȧarinile, tata, mama, frații, surorile, clăcile și petrecerile, horele...*

Nică devine astfel, eroul unei copilării ca toate copilăriile, dar tocmai singulară în particularitatea ei. Creangă ne poartă pe un drum cunoscut, spre a ne arăta priveliștile lui.

Începutul este reprezentat de o propoziție îndelung cizelată, menită să dezvăluie miezul evocării și tonul fundamental al povestirii, încă de la prima frază, ca un acord sugestiv: „Cum nu se da ursul din bârlog scos...” motivul amintirii se luminează revelator: despărțirea de casă, ca un exil dureros. Decizia mamei de a-și trimite copilul la învățătură, introduce în logica povestirii distincția dintre două moduri de a gândi și de a privi lumea: a copilului și a celor mari. Gândul plecării resimțit dureros („să plec fără voință și să las ce-mi este drag”) – creează tensiunea suflteasca menită să susțină evocarea lirică, exemplul unic în literatura noastră de întrețesere „deplină a ființei omenești cu peisajul-cuib” (V Streinu).

firescul povestirii. Accentuarea hazlie ironică vine să schimbe registrul rememorării. Hazul de necaz, jovialitatea, „voia bună”, vorba de duh pătrund insidios în tonul povestirii. Râsul suprimă într-un fel amărăciunea „exilului”, o voalată împăcare înlătură motivarea „durerii”. Un optimism tonic curge pe dedesubtul frazelor și nu e de mirare că, în târgul Iașilor, atmosfera e distinsă și multe rânduri de lacrimi au fost uitate copilărește.

Povestirea se dialogizează, fie

că glasul naratorului vorbește în tonuri diferite, fie că se lasă întrerupt. *Amintirile* sunt o punere în scenă, iar povestitorul un regizor, care rânduiește și el în reprezentație fiindcă are rolul personajului principal.

Tocmai de aceea rememorarea copilăriei și retrăirea sentimentului dureros al despărțirii de casă, construcția imaginară care fac din *Amintiri* „un roman al copilăriei țărănești” (Zoe Dumitrescu Bușulenga). Scriitorul dispune, în primul rând, de o bogăție luxuriantă de procedee capabilă să dea povestirii autenticitate (implicarea participativă a naratorului, oralitatea, stilistica lexicală, ironia, aluzia, etc.). Oralitatea, relieful plastic, spontaneitatea, dinamismul și cadența ritmică sunt calitățile fundamentale ale artei narrative a scriitorului.

Prof. Carmen Codreș
Prof. Rusu Mariana

Totuși, tristețea nu lasă loc melancoliei: chiar evocarea lirică înseamnă o ieșire din

Sunetul muzicii

Dacă ne-ar reuși să reproducem detaliat în noțiuni ceea ce exprimă muzica, am căpăta o deplină și suficientă explicare a lumii.

Arthur Schopenhauer

Tehnica înregistrării a dus la ascultarea tot mai puțin a muzicii live, oamenii ascultând tot mai mult muzica înregistrată. În primele două decenii ale secolului al XX-lea discurile gramofonului, simplu mecanic, aduceau muzica înregistrată în

casele oamenilor. Progresele tehnice ale următoarelor decenii au dus la îmbunătățirea calității sunetului și la miniaturizarea aparatelor de redare. **Gramofioanele** erau dispozitive mecanice care produceau sunetele fără alimentare electrică. Odată cu rotirea discului, șanțurile acestuia determinau vibrarea unui ac metalic. Acul de asemenea făcea să vibreze o membrană foarte fină numită diafragmă, aflată la capătul unui tub îngust și gol la interior. Prin mișcarea ei diafragma determina vibrarea aerului din interiorul tubului generând sunetul.

Magnetofoanele cu role foloseau banda magnetică, inventată la sfârșitul anilor 1930, era acoperită cu un strat subțire de granule de rugină. Aparatul varia magnetismul granulelor pentru a înregistra sunetul.

Producătorii au început să fabrice magnetofoanele cu benzi stereo pentru uz casnic, la mijlocul anilor 1950. În anii 1960, apariția casetelor audio au revoluționat piața magnetofoanelor care au început să concureze cu casetofoanele. Magnetofoanele proiectate în 1893 de Valdemar Poulsen stoca sunetul pe un fir de oțel, care se mișca în interiorul aparatului cu viteze periculoase de mari.

Cum funcționează un microfon?

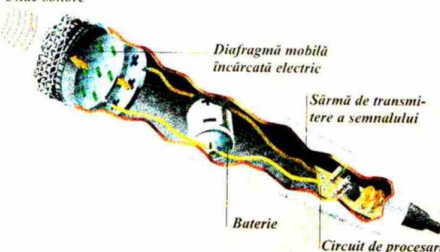
Producerea semnalului se face prin intermediul undelor sonore, care pătrund în mi-

crofon, fac să vibreze diafragma încărcată electric, aceasta determinând modificarea caracteristicilor sale electrice.

Microfonul transformă sunetul într-un semnal electric oscilant care trece

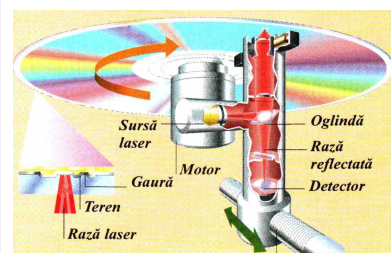
Unde sonore

prin firele sale. În interiorul microfonului există o baterie care determină formarea unui semnal electric regulat, chiar și atunci când nu există nici un sunet. Semnalul electric poate fi amplificat prin intermediul unui amplificator.

CD -urile au apărut la începutul anilor 1980, ele stochează sunetul într-un mod digital sub forma de „miliarde de găuri,” realizate prin ardere pe o pistă care merge în spirală din centru până la margine. Alături de sunete, toate CD-urile cu muzică mai au niște date speciale, numite cod de cercetare a erorilor care permit unui CD player să umple golurile fragmentelor de sunet.

Principiul de citire al CD player-ului se bazează pe reflectarea unei raze de lumină care este focalizată pe pistă. Unda reflectată este trimisă înapoi spre un detector, care transformă intensitatea oscilantă a razei cauzată de tiparul găurilor într-un semnal sonor.

CD-ul se rotește de 500 de ori pe minut atunci când laserul este cel mai aproape de centru și de 200 de ori pe minut când laserul ajunge la marginea exterioară.

MP3-urile au apărut în zilele noastre, ele oferă sunete portabile într-un aparat care nu are piese mobile. Un MP3 stochează sunetul în microcipuri și nu pe disc. El permite utilizatorului să asculte un sunet care se apropie de calitatea unui CD.

Știați că?

În 1877 -Edison realizează primele înregistrări ale vocii umane. În 1887 -Berliner lansează primul disc.

În 1898 -Poulsen face prima înregistrare magnetică a sunetului cu un fir de oțel.

În 1927 -Cântărețul de jazz este primul film cu dialog vorbit.

În 1948 -apar primele discuri de 30 cm.

În 1958 -sunt vândute cu succes primele discuri stereo.

În 1964 -Philips introduce pe piață primele casete audio.

În 1979 -Sony Walkman devine primul casetofon stereo personal

În 1983 -muzica este vândută pentru prima oară pe compact discuri.

În 1987 -se pot cumpăra și înregistra casete audio digitale (DAT).

Prof. Mihăilescu Aurelia

MUZICA ȘI CUNOAȘTEREA UNEI LIMBI STRĂINE

Muzica este aritmetica sunetelor, vinul ce umple cupa tăcerii, o izbucnire a sufletului. Ea este compusă din sunet, timbru, vibrație, mișcare. Pentru ca muzica să placă, vibrațiilor li se adaugă variate componente simbolice de ordin intelectual și cultural. Cu toții ascultăm muzică, într-o formă sau alta, fie că este rock, pop, manele sau hip-hop. Când ascultăm muzică ne relaxăm, ne simțim plini de energie. Ea are însă numeroase efecte benefice asupra oamenilor pu-

tând ameliora durerea, reduce stresul, coborî tensiunea, îmbunătăți starea de spirit și vindeca insomnia. Specialiștii au confirmat că învățarea muzicii le îmbunătățește copiilor performanțele la testele spațiale, lingvistice și matematice.

Tuturor ne place să ascultăm muzică dar nu ne place să învățăm o limbă străină la fel de mult. Cu toți avem o melodie preferată ...și foarte probabil ea este cântată în limba engleză, indiferent de naționalitatea cântăreților sau a formației, pentru că limba engleză este o limbă de circulație internațională și ea permite acestora să pătrundă pe piața muzicală internațională. Orele de limba engleză pot părea plictisitoare sau complicate uneori... ...dar v-ați gândit că puteți îmbina plăcutul cu utilul, că puteți învăța ascultând muzică? Trebuie precizat că trebuie să fie o ascultare activă însă.

Cântecele reprezintă un important instrument pentru învățarea limbilor străine. Trebuie să vă amintiți

Vă puteți îmbogăți vocabularul ascultând muzică. Cu ocazia zilelor "Colegiului Tehnic Aurel Vaicu" "elevii clasei a XI –a C au descoperit că și ascultând muzică își pot îmbogăți vocabularul, învăța expresii uzuale, phrasal verbs, etc. Grupați în echipe ei au participat la o competiție cu diverse probe: ghicitul melodiei, completarea spațiilor libere, rearanjarea versurilor, potrivirea expresiilor, karaoke. Echipa câștigătoare a fost desemnată de juriul în urma punctelor acumulate de cele două grupe.

Deci următoarea dată când ascultați melodia favorită gândiți-vă și la mesajul versurilor. Autorii acestui articol vă dedică următoarele versuri:

*You just gotta ignite the light
And let it shine
Just own the night
Like the Fourth of July*

*Cause baby you're a firework
Come on show 'em what your worth*

Prof. Buruiana Mihaela
Gugiu Laura (clasa a XI-C)

*Muzica este graiul sufletului. Ea stârnește în noi, nu instinctele, ci gândurile cele mai profunde.
(L. van Beethoven)*

*Muzica este vocea armonioasă a creației, un ecou al lumii invizibile.
(G. Mazzini)*

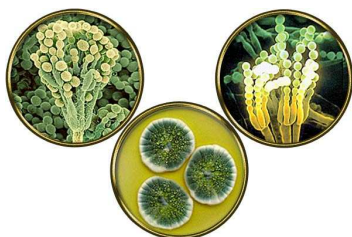
*O limbă diferită reprezintă o diferită viziune despre viață.
(Federico Fellini)*

Limba este creația omului prin Dumnezeu. Mai sus, omul nu s-a putut ridica. Mai sus Dumnezeu a ridicat numai stelele pe cer și brazii pe munți.

(Grigore Vieru)

MUCEGAIUL CARE NE SALVEAZA VIAȚA!

Industria produselor farmaceutice se caracterizează astăzi printr-un ritm înalt de dezvoltare atât pe plan mondial cât și pe plan național, iar ansamblul substanțelor medicamentoase se îmbogățește continuu cu noi produse. Dintre acestea, antibioticele au apărut ca rezultat al dorinței omului de a-și menține corpul într-o perfectă stare de sănătate față de agresivitatea factorilor de mediu.

În 1929, bacteriologul de origine scoțiană Alexander Fleming a sesizat că, într-o cultură veche de stafilococi, uitată în laboratorul său pe o lamelă și infestată din întâmplare cu un mucegai, stafilococii din zona adiacentă mucegaiului erau distruși. Mucegaiul, numit *Penicillium Notatum*, a dat numele substanței miraculoase care distrugea germenii: **PENICILINA**.

Structura penicilinei

Deși a făcut o descoperire colosală, Fleming nu a putut extrage substanța pură, căreia să-i testeze eficacitatea

la animale și oameni, deoarece aceasta avea o instabilitate foarte mare. Cu ajutorul tehnicilor de liofilizare abia puse la punct, oamenii de știință Howard Walter Florey și Ernst Boris Chain, la Oxford, au reușit 10 ani mai târziu, în 1939, să separe produsul descoperit de bacteriologul scoțian. Structura chimică a penicilinei a fost determinată de Dorothy Crowfoot Hodgkin la începutul anilor 1940.

Proprietățile excepționale ale penicilinei au făcut ca aceasta să fie obținută prin biosinteză, la scară industrială, în Statele Unite ale Americii în timpul celui de-al doilea război mondial. Primii bolnavi tratați cu acest antibiotic, împotriva pneumoniei, febrei roșii și a altor boli infecțioase au fost combatanții din 1942, iar producția la scară industrială a demarat în 1943. După cel de-al doilea război mondial, Australia a devenit prima țară care făcea medicamentul accesibil cetățenilor de rând. De atunci, penicilina a devenit cel mai utilizat antibiotic și este încă folosit în tratarea infecțiilor cu bacterii gram-pozitive.

Pentru această descoperire atât de importantă premiul Nobel pentru medicină în anul 1945 s-a acordat savanților Al. Fleming, H.W. Florey și F. Chain.

Dacă descoperirea penicilinei se datorește într-o oarecare măsură hazardului, celelalte antibiotice pe care noi le utilizăm astăzi sunt rezultatul unei activități tenace și sistematice a sute de cercetători. Colectivele de lucru angrenate în aceste cercetări au asemenea capacități, încât la 2 ani

de la evidențierea unui nou antibiotic în mediul de cultura al sușelor studiate se determină structura chimică a acestuia și se pune la punct obținerea sa industrială

Sir Alexander Fleming, descoperitorul penicilinei

Eficiența antibioticelor, prețul lor în continuă scădere și comoditatea administrării au făcut foarte populară această clasă de medicamente. Inevitabil a apărut și utilizarea empirică, fără prescripție de specialitate, de către public a acestora, urmarea fiind accidente medicamentoase. De aceea, începând cu 1977 în farmaciile din România se eliberează antibiotice doar pe baza unei rețete completate de un cadru cu pregătire de specialitate.

Prof.
Rodica - Diana Radu

APA - OGLINDA MINȚII

IUPAC și UNESCO au declarat anul 2011 Anul Internațional al Chimiei sub motto-ul „Chimia, viața noastră, viitorul nostru”, al cărei scop este acela de a atrage tinerii către această știință și a concentra atenția oamenilor asupra rolului pe care îl joacă chimia în viața noastră. Apa reprezintă o sursă de viață, dovedind de-a lungul timpului că semnifică sănătate, curățenie și prosperitate, apa purifică și reîmprospătează.

Una dintre cele mai uimitoare descoperiri din ultimii ani a fost aceea a savantului japonez Emoto, care a studiat structura moleculei de apă în contact cu stimuli proveniți din mediul înconjurător. Masaru Emoto a fost deschizător de drumuri în domeniu, inițiind în 1990 o serie de cercetări asupra proprietăților apei.

În 1999, în lucrarea *The Hidden Messages in Water* face o dezvăluire incredibilă: apa este sensibilă la influența factorilor de mediu, inclusiv la undele sonore și mentale. Lucrarea sa prezintă diferite fotografii ale unor cristale de apă, de la cele mai sublimе forme până la cele mai dizgrațioase. Savantul a ajuns la concluzia că apa din locurile cu un factor ridicat de poluare nu reușește să creeze cristale: nu prezintă structura hexagonală specifică fulgilor de nea.

Apele de calitate formează cristale complete, fiecare dintre ele diferind prin culoare, model sau detalii. Unele dintre cele mai deosebite cristale au fost extrase din surse acvaticе naturale aflate în zone nepoluate, cum ar fi izvorul Sanbuchi Spring din Nagasaka sau cel din Saijo, o localitate japoneză situată la o înălțime între 500 și 700 metri, renumită pentru aerul său curat.

Cel mai incredibil experiment a fost acela prin care a supus molecu-

le de apă extrase din același loc, de aceeași calitate – unor „audiții muzicale”. Moleculele de apă care au ascultat

Bach au format niște cristale de o frumusețe rară, în vreme ce moleculele de apă care s-au delectat cu piese de heavy metal nici măcar n-au creat cristale ci doar niște structuri dizarmonice, hidoase. Concluzia a fost aceea că apa reacționează la vibrația sonoră în așa fel încât moleculele se organizează în forme coerente sau dimpotrivă, haotice în funcție de calitatea și structura ordonată a acestei vibrații.

Moleculă de apă sub influența muzicii lui Beethoven

Proptietățile mediumice ale apei au fost probate de încă un experiment ce pare desprins din literatura științifico-fantastică. Un grup de cercetători asociați lui Emoto au demonstrat că apa răspunde inclusiv la sensul cuvintelor. Aceeași apă distilată pusă într-un tub pe care era scris mesajul „Mulțumesc” și într-un altul cu inscripția „Imbecil” a creat niște cristale atractive în primul și niște forme sinistre în celălalt.

S-a constatat că apa este un element « viu », capabil să memoreze informația. Apa „memorează” diferite influențe și le transformă în cristale care imită structura energoinformațională.

Prof. Anișoara Tudorancea

"Apei i-a fost dată puterea de a deveni seva vieții pe pământ" (Leonardo da Vinci)

"80% din boli sunt datorate proastei calități a apei" (Louis Pasteur)

"Secretul longevității e apa pe care o consumăm" (Henri Coanda)

Nu un ciocan a făcut pietrele atât de perfecte, ci apa cu dulceața sa, cu dansul și sunetul său. (Rabindranath Tagore)

Primul tunel alimentat în întregime cu energie solară

Primul tunel de cale ferată din Europa alimentat în întregime cu energie solară a fost inaugurat la Anvers, în Belgia. Tunelul are o lungime de 3,3 kilometri și face parte din traseul feroviar de mare viteză care va lega

Parisul de Amsterdam. Energia necesară funcționării instalațiilor din tunel va fi furnizată de

cele 50.000 de panouri solare, care acoperă o suprafață egală cu cea a opt terenuri de fotbal. Se estimează că emisiile de dioxid de carbon se vor reduce cu aproximativ 47.300 de tone, în urma acestei investiții. Costul total al panourilor solare produse de compania belgiana Enfinity, se ridică la suma de 13,4 milioane de euro.

Panourile vor genera 3.300 megawați/oră, o cantitate de electricitate suficientă pentru a acoperi consumul unui număr de circa 950 de familii.

Prof. ing. Maria Gâdea

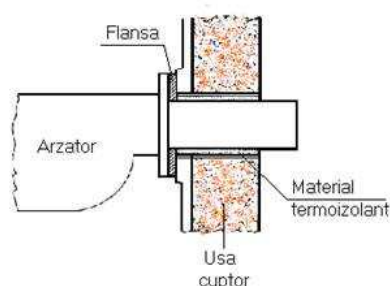

Noutăți în metalurgie

Prelucrarea prin agregare cu pulberi

Prelucrarea prin agregare cu pulberi este un procedeu de prelucrare dimensională care a cunoscut o largă dezvoltare în toate ramurile industriei în ultimul deceniu. Față de metalurgia clasică (bazată pe topire și turnare), această prelucrare constă în obținerea și utilizarea pulberilor metalice, ca atare, sau sub forma produselor sinterizate, caracterizată în esență prin următoarele aspecte:

- se bazează pe fenomenele de sudare a particulelor metalice sub influența presiunii și căldurii;
- evită topirea și turnarea metalelor sau a aliajelor lor;
- aplică o parte din tehnologia clasică de elaborare a produselor ceramice propriu-zise (de tip porțelan, materiale refractare);

- permite obținerea produselor cu configurație mai puțin complexă direct la forma geometrică și dimensiunile finale, fără alte prelucrări ulterioare. Astfel, se pleacă de la pulberi de metale (sau combinații metalice ori chiar metaloide) urmând ca acestea să fie intim amestecate în proporțiile necesare care corespund compoziției chimice a aliajului pe care dorim să îl obținem. Odată terminate aceste două procese, se trece la pasul următor: amestecul obținut este presat în forma dorită în matrițe metalice, iar

comprimătele de pulberi, astfel obținute sunt supuse unui tratament termic adecvat, pentru a obține corpuri relativ compacte cu proprietăți fizico-mecanice dorite. Acest tratament termic, cunoscut sub numele de sinterizare, are o influență preponderentă asupra proprietăților corpurilor obținute și este de fapt operația esențială a întregii tehnologii a prelucrării prin agregare de pulberi realizându-se întotdeauna la o temperatură inferioară temperaturii de topire a metalului respectiv sau a componentului cel mai puțin refractar dintr-un amestec de pulberi într-o atmosferă neutră sau în vid, ceea ce împiedică oxidarea pulberilor metalice. Pulberea este materialul format din particule (granule) de metale pure, de aliaje de compuși intermetalici, de compuși chimici ai metalelor. Eficiența economică a metalurgiei pulberilor se manifestă pe mai multe planuri, antrenând pe lângă economiile directe sau indirecte de metal sau energie și următoarele aspecte:

- îmbunătățirea performanțelor și parametrilor funcționali ai utilajelor pe care sunt montate piese sinterizate;
- mărirea productivității unor procese tehnologice care folosesc produse ale metalurgiei pulberilor;
- recondiționarea produselor masive și complexe;
- recuperarea unor deșeuri sub formă de pulberi metalice (oxizi de fier, deșeuri de cupru tehnic);
- valorificarea superioară a metalului.

Avantajele tehnice ale metalurgiei pulberilor sunt: 1. Metalurgia pulberilor are menirea să completeze nomenclatorul produselor fabricate în industrie; 2. Metalurgia pulberilor oferă, în anumite cazuri, unica soluție rațională, avantajoasă, la elaborarea unor materiale și produse cu proprietăți speciale, care nu pot fi obținute prin procedee tehnologice clasice; 3. Se obțin piese la o calitate superioară, cu un

conținut minim de metal, cu o productivitate ridicată. În prezent metalurgia pulberilor stă la baza obținerii

următoarelor tipuri de materiale: metale și aliaje utilizate în electrotehnică; materiale dure pe bază de carburi metalice, nitruri, siliciuri etc.; Tendințele pe plan mondial se pot grupa astfel: reciclarea deșeurilor, dezvoltarea noilor tehnologii ale metalurgiei pulberilor și reducerea consumurilor de metale. În zilele noastre, o importanță deosebită a obținut metalurgia pulberilor și în reciclarea deșeurilor metalice prin transformarea acestora în pulberi metalice valoroase: recuperarea așchiilor de la prelucrarea semifabricatelor metalice, a oxizilor de cupru proveniți de la laminarea la cald, a deșeurilor, sculelor și pieselor uzate din aliaje dure sinterizate. Obținerea pulberilor metalice din deșeuri de fabricație are implicații multiple atât asupra valorificării superioare a deșeurilor cât și asupra produsului finit. Dezvoltarea noilor tehnologii ale metalurgiei pulberilor sunt căi importante pentru economisirea de materii prime. Orientarea actuală este către fabricarea benzilor continue de metal prin laminarea pulberilor și confecționarea unor benzi din oxizi metalici deformabili, care apoi sunt reduse, sinterizate și laminate.

Ing. Iacoblev Alice

Standarde de competență TIC

Folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea acestora în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra inovațiile tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere. Nu este un proces ușor, dar dificultățile pot fi depășite având în vedere potențialul acestui tip de cunoaștere.

Prin folosirea constantă și eficientă a tehnologiilor în procesul de educație, elevii au posibilitatea de a dobândi abilități importante în domeniu. "Personajul" cheie care îi ajută pe elevi să-și dezvolte aceste abilități este cadrul didactic. Cadrul didactic este responsabil pentru crearea unui mediu adecvat și pentru pregătirea unor activități de învățare care să faciliteze utilizarea tehnologiilor de către elevi cu scopul de a învăța și de a comunica. Prin urmare, este esențial ca toți profesorii să fie pregătiți să desfășoare astfel de activități cu elevii lor.

Atât programele de dezvoltare profesională a cadrelor didactice, cât și programele de pregătire a viitoarelor cadre didactice trebuie să conțină numeroase experiențe legate de tehnologii în toate aspectele formării. Standardele și resursele elaborate în cadrul proiectului UNESCO "Standarde de competență pentru cadrele didactice în domeniul tehnologiilor informației și comunicării" (SCCD-TIC) oferă îndrumări care se adresează tuturor cadrelor didactice, în special pentru planificarea programelor și a ofertelor

de formare care să îi pregătească pe profesori pentru a îndeplini un rol esențial în dezvoltarea abilităților elevilor de utilizare a tehnologiilor.

În contextul actual, cadrele didactice trebuie să fie pregătite pentru a le oferi elevilor posibilități de învățare bazate pe tehnologiile informației și comunicării. Să fii pregătit să utilizezi tehnologiile și să știi cum aceste tehnologii pot sprijini activitățile de învățare ale elevilor au devenit competențe care trebuie să se regăsească în "repertoriul" profesional al fiecărui profesor.

Cadrele didactice trebuie să fie pregătite să-i facă pe elevi să beneficieze de avantajele pe care tehnologiile le pot oferi. Instituțiile educaționale, atât cele reale, cât și cele virtuale, trebuie să aibă profesori care să dețină resursele și competențele necesare în domeniul tehnologiilor și care să fie capabili să predea conținutul specific disciplinei lor incorporând în același timp conceptele și competențele specifice tehnologiilor. Simulările interactive pe calculator, resursele educaționale digitale și deschise și instrumentele avansate de colectare și analiză a datelor sunt doar câteva dintre resursele prin care cadrele didactice pot oferi posibilități noi de înțelegere conceptuală.

Practicile de formare tradiționale nu le mai oferă celor care se pregătesc să devină cadre didactice toate competențele necesare pentru a pregăti elevii să facă față cu succes activității profesionale din societatea și economia bazate pe cunoaștere.

Prof. Stroe Mariana

- **Nu mă tem de calculatoare. Mă tem de lipsa acestora. (Isaac Asimov)**
- **Succesul umanității începe cu succesul individual. Dacă vom înțelege bine principiile performanțelor umane, omenirea va realiza adevărate minuni. (Mark Victor Hansen)**
- **Caracterul inuman al calculatoarelor este demonstrat și de aceea că, odată bine programate și lucrând liniștit, ele sunt perfect cinstite. (Isaac Asimov)**
- **Tehnologia rămâne baza vitală pentru vitalitatea economică și prosperitate. (John Ketteringham)**
- **Omul are iluzia că vorbește cu lumea întregă la calculator. El e de fapt singur (Octavian Paler)**

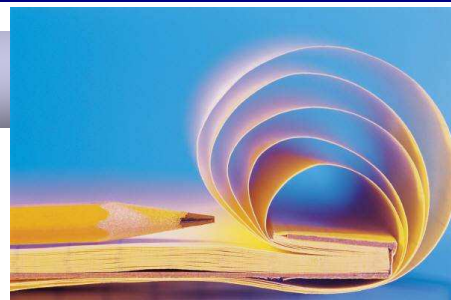
INSTRUIREA DIFERENȚIATĂ DUPĂ STILUL DE ÎNVĂȚARE

Una din problemele cu care se confruntă zi de zi la clasă cadrele didactice este aceea a asigurării succesului învățării. Cum poate fi asigurată o cât mai bună receptare a informațiilor? Care sunt cele mai eficiente metode de predare? Și poate cea mai importantă întrebare, cum poate fi cuantificată informația receptată? Sunt întrebări la care fiecare cadru didactic încearcă să găsească răspunsul. Pentru un colectiv obișnuit, de 25-30 de elevi, organizarea procesului instructiv educativ adaptat capacităților și abilităților, ritmurilor și stilurilor de învățare diferite reprezintă pentru mulți o provocare. Identificarea stilului de învățare urmată de adaptarea demersului didactic va avea efecte benefice atât pentru elev cât și pentru profesor, conducând la o mai bună eficientizare a timpului pentru elevii cu ritm de învățare normal și la evitarea eșecului școlar pentru elevii cu ritm lent.

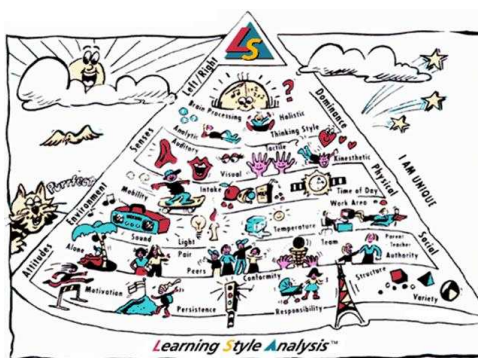
Cercetările pedagogice evidențiază relația puternică dintre stilurile de predare ale profesorilor și stilurile de învățare ale elevilor. Dacă această relație nu este armonioasă, efectele în planul activismului elevilor și al

eficacității actului de învățare sunt, evident, nefaste. Adaptarea stilului profesorului la necesitățile individuale reprezintă un demers ce ține de tactul pedagogic. Profesorul are datoria de a găsi echilibrul între control, exigență și libertatea de decizie a clasei, echilibru necesar obținerii succesului școlar care uneori nu înseamnă performanțe cuantificate în rezultate spectaculoase ci pur și simplu crearea unei motivații pentru studiu la elevi cu rezultate slabe la învățătură.

După modalitatea senzorială implicată sunt 3 stiluri de învățare de bază: vizual, auditiv, tactil-kinestezic. Statisticile au evidențiat că 65% din populație sunt vizuali, 30% auditivi și numai 5%- tactil-kinestezici. Pentru a putea adapta sarcinile de învățare trebuie cunoscute princi-

palele caracteristici ale stilurilor de învățare, precum și care sunt tehnicile cele mai potrivite de adoptat de către profesor. În continuare sunt prezentate caracteristicile celor trei stiluri de învățare, metodele a fi aplicate de către profesor și tipurile de activități care pot fi efectuate de elev pentru o învățare eficientă.

Stilul vizual

Cum este elevul	Ce poate face profesorul	Ce i se poate solicita elevului să facă
Își amintește ceea ce a scris și a citit. Îi plac prezentările și proiectele vizuale. Își poate aminti foarte bine diagrame, titluri de capitole și hărți. Înțelege cel mai bine informațiile atunci când le vede.	Oferă materiale vizuale interesante într-o varietate grafică. Prezentările vizuale sunt foarte bine organizate. Pe parcursul lecțiilor urmărește să fie auzit de toți elevii pentru a-l asculta și înțelege cât mai bine. Face scheme, fișe, schițe, rezumate ușor de citit. Utilizează echipamente IT: computer, video, internet, retroproiector, videoproiector, camera de filmat, fotografii	□ să-și noteze ideile folosind creioane colorate, diagrame, imagini și simboluri care au sens pentru el. □ să utilizeze culori pe scheme pentru a indica zonele de legătură. □ să exprime idei în format vizual.

Stilul auditiv

Cum este elevul	Ce poate face profesorul	Ce i se poate solicita elevului să facă
Își amintește ceea ce a auzit și ceea ce i s-a spus Îi plac discuțiile din clasă și cele în grupuri mici Își poate aminti foarte bine instrucțiunile, sarcinile verbale/orale Înțelege cel mai bine informațiile când le aude	Reformulează ideile principale și întrebările; Variază viteza, volumul, intensitatea în vorbire ceea ce ajută la crearea unei adecvate și interesante „compoziții, melodii” pentru urechi; Notează punctele cheie sau cuvintele cheie care îi ajută să evite confuzia datorată pronunției; se asigură să fie auzit de toți elevii pentru a-l asculta și a-l înțelege cât mai bine; Încorporează aplicațiile multimedia (TIC) în procesul de predare învățare, utilizând: sunete, muzică, discurs, conferință.	□ să-și noteze inițial pe scurt ideile și apoi să le dezvolte în propoziții care au sens pentru el. □ să-și noteze cuvântul /conceptul/ideea și apoi s-o descrie cu propriile sale cuvinte. □ să vorbească și să facă schimb de idei, dar nu să domine sesiunea. □ să fie președinte de ședință, pentru a-i încuraja pe ceilalți și a stimula exprimarea ideilor.

Stilul tactil—kinestezic

Cum este elevul	Ce poate face profesorul	Ce i se poate solicita elevului să facă
Își amintește ceea ce face și experiențele personale la care a participat cu mâinile și întreg corpul (mișcări și atingeri) Îi place să folosească instrumente, preferă activități practice Își poate aminti foarte bine lucrurile pe care le-a făcut o dată, le-a exersat și le-a aplicat în practică (memorie motrică) Are o bună coordonare motorie	Acordă și permite elevilor să ia scurte pauze pe parcursul lecțiilor și să facă mișcare sau să se relaxeze; Încurajează elevii să noteze opiniile lor despre temele discutate în cadrul activităților școlare și extrașcolare; Încurajează elevii să stea în picioare sau să se miște în timp ce povestesc ceva sau învață un nou material. Încorporează resursele multimedia (computer, videocamera, retroproiector, camera foto) în program școlar. Furnizează o mulțime de activități tactilo – kinestezice în clasă.	□ să noteze ideile /conceptele cheie □ să alcătuiască o listă cu acțiunile necesare pentru a formula aceste idei și să ordoneze aceste acțiuni după gradul lor de prioritate. □ să noteze pe flipchart, cu creioane de culori diferite, ideile ce au legătură unele cu altele.

Exemplu de secvență de instruire diferențiată după stilul de învățare

Dacă pentru o temă se alege să se lucreze pe grupe diferențiat după stilul de învățare, activitatea ar putea fi organizată astfel:

Elevii sunt grupați după stilul de învățare dominant, în grupe echilibrate din punct de vedere al numărului de membri.

Vizualii vor primi informațiile sub formă de diagrame, grafice, fotografii, filme, rapoarte scrise, fișe de documentare. Sarcinile de lucru vor consta în realizarea de scheme, postere, descrieri ale obiectelor sau imaginilor prezentate etc.

Exemplu de formulare:

Realizează pe baza informațiilor o reprezentare grafică a transformărilor care au loc în cazul dezintegrărilor radioactive.

Concepe un poster care să evidențieze efectele radioactivității asupra corpului uman, diferențiat după tipul de țesut/organ.

Auditivii vor primi instrucțiunile verbal, sub formă de înregistrări audio-video. Sarcinile de lucru vor consta în jocuri de rol, discuții în cadrul grupului, întocmirea de rapoarte orale sau prezentări.

Exemplu de formulare:

Va numiți Radiația α , Radiația β

și Radiația γ . Tocmai v-ați întâlnit după explozia ce a avut loc la centrala nucleară de la Fukushima. Întocmiți un scurt raport al "activității" voastre de când ați luat naștere și până în prezent.

Tactil – kinestezicii vor primi diverse obiecte sau materiale din care li se va solicita să confecționeze produse, dispozitive experimentale, să facă demonstrații, să culegă date experimentale pe care să le ordoneze în tabele și să formuleze concluzii.

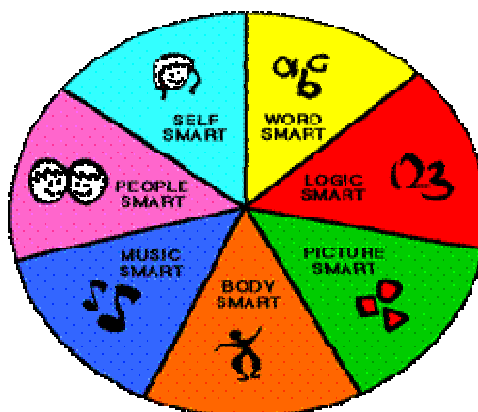
Exemplu de formulare:

Aveți la dispoziție o foaie de hârtie, o plăcuță de aluminiu și o

plăcuță de plumb. Imaginați un dispozitiv care să permită studiul atenuării radiației în substanță. Desenați schema acestui dispozitiv și descrieți principiul de funcționare.

În concluzie se poate afirma că profesorul este cel care realizează diferențierea instruirii prin solicitarea și încurajarea cooperării cu elevii, flexibilitatea utilizării resurselor și implicarea tuturor elevilor. Performanța reprezintă de fapt succesul individual și dezvoltarea maximă a potențialului.

Prof. Laura Onose

COLEGIUL TEHNIC "AUREL VLAICU", GALAȚI

Str. 1 Decembrie 1918 nr. 25

Tel: 0040236/463.740

Fax: 0040236/463. 584

lic_metalurgic_gl@yahoo.com

<http://gsimgalati.liceu.edu.ro>

COLECTIVUL REDAȚIONAL

Director:

Prof. Ionel Hăulică

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

- **prof. Carmen - Mariana Codreș**
- **prof. Mariana Rusu**

Colaboratori:

- **prof. Laura Onose**
- **prof. Monica Alexandru**
- **prof. Ramona Livan**
- **prof. Corina Anghel**
- **prof. Ana - Maria Golat**
- **prof. Gilda Chirilă**
- **prof. Mirela Rapotan**
- **prof. Claudia Iancu**
- **prof. Rodica Radu**
- **prof. Anișoara Tudorancea**
- **prof. Aurelia Mihăilescu**
- **prof. Mihaela Buruiană**
- **prof. Alice Iacoblev**
- **prof. Maria Gâdea**
- **prof. Mariana Stroe**
- **inf. Mirela Gurău**

Oferta 2011-2012

CLASA A IX-A

LICEU ZI – RUTA DIRECTĂ

Profil tehnic :

Domeniul Electronică și automatizări

- Tehnician în electronică și automatizări: 2 clase

Domeniul Mecanic

- Tehnician mecanic pentru întreținere și reparații – 2 clase

Domeniul Electromecanic:

Tehnician electromecanic - 1 clasă

Domeniul Protecția mediului

- Tehnician în resurse naturale și protecția mediului -1 clasă

LICEU SERAL - FILIERĂ TEHNOLOGICĂ

Domeniul Protecția mediului :

Tehnician în resurse naturale și protecția mediului -1 clasă

LICEU FRECVENȚĂ REDUSĂ

Domeniul Științele naturii : 1 clasă profil real(stiințele naturii)

AN DE COMPLETARE

LICEU SERAL - FILIERĂ TEHNOLOGICĂ

Domeniul Mecanic - Confeccioner tâmplărie aluminiu și PVC: 1 clasă

- Sudor : 1 clasă

CLASA a XII-a RUTA PROGRESIVĂ

LICEU ZI - FILIERĂ TEHNOLOGICĂ

Domeniul Electronică și automatizări : 1 clasă

LICEU SERAL - FILIERĂ TEHNOLOGICĂ

Domeniul Mecanic - Tehnician Mecanic întreținere și reparații : 1 clasă

ȘCOALA DE MAIȘTRI - FILIERĂ TEHNOLOGICĂ

Domeniul Mecanic : 1 clasă

